

بۆچى ناتوانىم خودا بېيىنىم؟ خودا چەند گەورەيە؟ خودا لە كوپىيە؟ ئەى كى خوداى بەدىھىناوە؟ بوونى خودا چلۆن بوونىكە؟ بۆچى خودا يەكتايە؟ خودا چۆن دەتوانىيت لە ھەمان كاتدا ئەر ھەموو كارە ئەنجام بدات؟ بۆچى خودا بۆ بەدىھىنانى مىوە درەختەكان دەئافرىنىيت؟

ئەگەر خودا بەدىھىنەرە، ئەى سروشت چ كارەيە؟

تەڧسىرى نوور

بۆچى ئاتوانم **خودا** بېينم

ناوی کتیّب: بوّجی ناتوانم خودا ببینم؟ نووسینی: ئوزگان ئوّزه ومرگیّرانی: ئاوات عبدالله بابان پیّداچوونهوهی: دلّپاك قادر تیراژ: (۲۰۰۰)دانه نوّبه ی چاپ: دووهم

لەبەر ئومبەرايەتى گشتى كتنبخانە گشتىيەكان ژمارە (۱۲۸۱)ى سالى ۲۰۱۰ ى پى دراوە

> مافی لهچاپدانهوهی ئهم بهرههمه پاریزراوه بو ناوهندی راگهیاندنی ئارا

پهرتووکی یهکهم له زنجیرهی (ئمو پرسیارانهی تامهزروّی زانینی وهلامهکانیانم)

بۆ چى ناتوانم خودا ببينم؟

نووسينى

ئوزكان ئۆزە

وەركىرانى ئا**وات عبدالله بابان**

> چاپی دووهم ۲۰۱۲ -- ۲۰۱۲ز

تامەزرۆي ناسىنى خودام

Y	كفتوكۆيەكى بچوككفتوكۆيەكى بچوك
منايناكه	ئەو پرسيارانەي تامەزرۆي زانينى وەڭامە
٠٠	بۆچى ناتوانم خودا ببيـنم؟
٣١	خودا چەند گەورەپە؟
٤٣	خودا له کوێيه؟
٥١	ئەدى كى خوداى بەديھيناوە؟
٠٠٠٠٠٠٠٠	بوونی خودا چلۆن بوونێکه؟
vv	بۆچى خودا يەكتايە؟
كاره ئەنجام	خودا چۆن دەتوانىت لە ھەمان كاتىدا ئىەو ھىەموو
۸٧	دات؟
رێنێـت٠٠ ۲۰۳	بۆچى خودا بۆ بەديھێنانى ميوە درەختەكان دەئاڧ
١٢١ ٢	ئەگەر خودا بەدىھىنئەرە، ئە <i>ى</i> سروشىت چ كارەپـە؟

گفتوگۆيەكى بچوك

کورهکهم چهند روّژ پیش ئیستا لیّی پرسیم: ((بابه، من بوّچی ناتوانم خودا ببینم؟)). ئهم پرسیارهی له کاتیکی چاوهرواننهکراوی وههادا لیّکردم که نهمزانی چی وه لاّمیکی بدهمهوه. خوّ بیّگومان وه لامهکهیم دهزانی به لام پرسیاره بدهمهوه. خوّ بیّگومان وه لامهکهیم دهزانی به لام پرسیاره کتوپرهکهی کورهکهم پهشوکاندمی، له وه لاّمدا وتم:"ئا"، هین. چاوهکانی زهق کردهوه و چاوی برییه ناوچاوم، وهکو ئهوهی بلیّت:"دهی بابه وه لامیّکم بهرهوه". بو ساتیک قسهکهم هیّناو بردم. خوّتان لیّم تیّدهگهن کهوتبوومه چ باریّکهوه! دهمم بردم. خوّتان لیّم تیّدهگهن کهوتبوومه چ باریّکهوه! دهمم جهخماخهیه به ناوهراستی سهرمدا هات، ئهم وه لاّمهم بو

چاره کانی تن زنر بچوکن، خوداش زنر گهورهیه، ههربنیه ناتوانیت خودا به چاو ببینیت کوره که م!"

کورهکهم: "ئا!!!، کهواته وایه!". هیندیک یارییه مندالانه کهی دهستی نهمدیو نهودیو کردو وهك نهوهی نهسلهن هیچ پرسیاریکی نه کردبیت لییداو چووه ژوره کهی خوی.

پندهچنت نهم وه لامه بق مندالنك له و تهمه نه دا به س بنت. هه ر چوننك بو و بق نیستا به رنم كرد، به لام دهمزانی لهمه و دوا به لنشاو ده رباره ی خودا پرسیارم لنده کات، بویه پنویست بو و به باشی خومی بق ناماده بکه م.

به لی له دایکبوونی بیر وکه ی نووسینی وه ها په رتووکیک ده رئیه نجامی پرسیاری کتوپی کویه کیه بیوو که ده پرسیت" بوچی ناتوانین خود ا ببیانین؟ ". بیگومان بی وه لامدانه وه ی هه موو شه و پرسیارانه ی کویه که م ده یکات له داها توود او له ناویشیاندا شه وانه ی په یوه ستن به خواوه نده وه ده بوو که ره سته ی باش و شاماده م له لابینت.

لهگه ل ئه وه شدا کاتیک فیری خویندنه وه و نووسین بوو خودی خوی ده توانیت به ناسانی وه ها په رتورکیک بخوینیته وه .

له ههموویشی گرنگتر ئهوهیه، گهر بیّتو من بهدواداچوونهکانم له بوارهکهدا لهشیّوهی کتیّبیّکی مندالاندا کتربکهمهوه ئهوا نهك تهنیا کورو کچهکهی خوّم، به لکو ههموو منداله ئازیزهکانی تر دهتوانن سودی لیّ وهربگرن. ئهوهشمان بیر نهچیّت بهدهر له مندالان گهلیّك جار گهورهش ئهم پرسیارانهی لا دروست دهبیّت. ههندیّکیان بهدوای وه لامهکهیدا دهگهریّن و دهیدوّرنهوه، ههندیّکیش ده لیّن ((وه لامهی ئهم پرسیارانه نهزانراون)) و

بهدریزایی ژیانیان ئاوهزیان لهگهان ئه و پرسیاره بی وه لامانه دا هاودهم دهبیّت. به لام بزانن و ههرگیز بیرتان نهچیّت که ((ئهگهر پرسیاریّك له میشکتاندا دروست ببیّت، ئه وا بیّگومان وه لامیّکی ههیه)).

به لن ته مه ن گهوره کانیش شهم پرسیاره و هاوشین و کانی ده که ن. بزیه پیتان ده لایم شهم کتیبه له جیگایه ک دابنین که به ناسانی دایک و باوکتان زوو زوو بیبینن و دهستیان پیلی پایگات. دوایش خوتان ون بکه ن. دایک و باوکی خوشه ویستتان که چاوی پیکه وت سهره تا سهیریکی چوارده وری خوی ده کات و پاشان پهرتووکه که ده گریت به ده ستیه وه و په په کانی چاو لی ده کات. خو له خورانه یان و تووه ((فیریوون ته مه نی بونیه)).

بهرلهوهی لهگهان کتیبهکهدا بهجینان بهینیم دهمهویت شینیکتان وهبیر بهینمهوه پیویسته ههمیشه لهیادتان بیت: مهترسن له پرسیارکردن و دهست ههانهگرن له بهدوادا گهران. چونکه پرسیارکردن وهکو کلیلهو ههر پرسیاریک دهرگایهکتان بیق ناوالادهکات. ههروهها لهپشت ههموو دهرگایهکیشهوه دونیایهکی جیاواز ههیه.

دوو دل مهبن لهستوراغ کردن، دهست بگرن بهکلکی پرسیارهکانهوهو ئهوهندهی بوتان دهکریّت رایکیّشن، بهدوایدا

سهره رای نه مانه ش پرسیار کردن جوّریکه له نزاکردن (دوعا). کردنی ههر پرسیاریّك بهم واتایه دیّت: (دهمهویّت فیّربیم، دهمه ویّت تیّبگهم، دهمه ویّت بناسم و زیاتر خوّشم بویّت!).

لهم چهشنه دوعایانه زوّر بکهن تاکو زیهن و دلتان بهنوری زانیاری پر ببیّت، داواکارم ههردهم رینگاتان روّشن بیّت.

لهم پهرتووکی ((بۆچی ناتوانم خودا ببینم؟))دا ههولدهدهین وهلامی چهند پرسیاریک دهربارهی بهدیهینهرمان بدهینهوه.

ئهم پرسیارانهش لهوانهن که زوّر بایه خدارن و زوو زوو ده ده کریّن. بیّگومان پرسیاری ههمه چهشنی تریشتان له لا دروست دهبیّت، به و هیوایه ی وه لامی ئه وانیش له کتیّبانی ههمه چهشنی تردا وهدهست بخه ن و هیچ کاتیّك بویّری پرسیار کردن لهدهست نهده ن و بهناوی بلاو کراوه کانی (ئوغور بوجه گی) واته (خالفالوّکه) وه ژیانیّکی ئاسوده تان بو ده خوازم.

بۆچى ناتوانم خودا بېينم؟

ثایا ده ته وی خود اببینیت؟ پی ده چیت به بی گومان و دوود لی بلیّیت "به لی حه زده که م خود اببینم". له مه تیده گهم و مافت پیده ده م چونکه خودی خویشم ئاره زووی بینینی خود ا ده کهم. هه لبه تامه زروّی بینینی خودایه کم که ئه و خوره پرشنگداره ی له ئاسماندا وه کو چرایه کی پووناك راگرتوه. ئایا ده گونجی تامه زروّی لیقائی خودایه ك نه بین که تاریکی شه و به پووناکی مانگ و ملیاره ها ئه ستیره ی قه شه نگ پووناك پووناك ده کاته وه و ه ک پووناکی لیده کات ده کاته وه و ه ک پوتی پووناکی لیده کات .

سهیریّکی ئهم زهویهی خرّمان بکه! وهکو توّپیّکی زهبه لاحی باسکه لهبرّشایی ئاسماندا راوهستاوه، نهخیّر نهخیّر ههلّهم کرد! راوهستانی چی! بهدهوری خوّردا دهسوریّتهوه، ئهویش بهخیّراییه کی له رادهبهده ر. منیش به ناواتی بینینی ئه و خودایه م کری زهوییه ی له برّشاییدا راگرتوه و ده یسوریّنیّته وه بهبیّ نه و می بکهویّته خواره وه.

ئایا چۆن تامەزرۆى ئەر بەدىھىننەرە نەبىن كە روپۇشى دونياى بەئاسمانىكى شىنى بىگەرد كردورە؟

کی ههیه نهیهویت نهو پهروهردگاره ببینیت که پارچه ههوره زهبه لاحهکان لهناو ناسماندا نهمسهرو نهوسهرو جینگا گورکییان پی دهکات، ههورگهلیک له ناخی ناسکیاندا به نهندازه ی دهریاو زهریاکان ناو هه لده گرن!

ئهی ئایا چ شتیک سروشتی تره له ویستی ناسین و بینینی خودایه که به فهرمانی ئهو له ههوره پهشمه ک ئاساکانه وه دلاّ پهکانی باران دهردینیت و بهفریکی بیگهرد دهباریت که هیچ دانه یه کی له وی تر ناچیت ؟

بروانه ئەر درەختانە، بەھۆى رەگەكانيانەرە - كەبەناخى زەويەكەدا رۆچۈە - ئاويكى قورارى دەخۆنەرە، بەلام لەسەر پەلەكانيان گيلاسى ھەنگوين ئاسا، سىيوى شىرىن رەك شەكر،

هـهرمی گـهلیک کـه هیندهی کفته بهلهزهته و هـهناری ئـاوداری میخوش بهرههم دیت.

ئایا کی ههبیّت نهیهویّت خودایه کی میهرهبان ببینیّت که ههموی نهم شته جوانانه دهنافریّنیّت؟!

دەپرسىت: "بۆچى ناتوانم خودا بېيىنم؟ "بەراسىتى مافى خۆتەو ھىچ نەنگيەكى تىدا نىيە. لەتى تىدەگەم.

منیش حهزدهکهم خودا ببینم! حهزدهکهم زیاتر بیناسم و زیاتر خوشم بویت.

بروانه شه و گول و گولزارانه، نیرگز جوریکه، گوله باخ جوریکه، دهمه شیر جوریکی ترو نه خشیکی تره، بویه جیگهی خویه تی تامه زروی بینینی شه و یه زدانه بین که پیشانگای به هاری به م تابلق رهنگاو رهنگانه ده رازینیته وه...

ئاى خوايه ئەرەندەى نەمابور بىرم بچنت!

تهماشایه کی ئه و بالنده چکولانه ی سه رپه لی دره خته کان بکه ! سه یریکی ئه و له قله قه گه و رانه بکه و چاویکیش له دولفینه زیره که کان بکه ...

بن ساتیک چاوهکانت بنوقینه و بیر له ههمو شه و بالندانه ی دهیانناسی بکهرهوه، بزانه چنون له ناسماندا بالهکانیان رادهوه شینن و خویان دهده نه به رتهوژمی ههواو دهفین؟

دەنگى ھەندىكىان چەندە خۆشەو پرە لە ئاوازى مۆسىقا! بەرى كۆمەلىكى تريان جەند رەنگىنە!

ههندیکی تریان خانه ی گهلیک جوان و نهندازه یی دروست دهکهن و بیچوهکانیانی تیدا به خیو دهکهن!

ههربزیه من لهههموو کهس زیاتر تامهزرزی بینینی کهسیکم که نهو بالندانهی بهدیهیناوه و دهنوک، بال، نینوک و دهنگی ناسکی پی به خشیون. توش ده ته وی نه و ببینیت و ده پرسیت که گوایا بوجی ناتوانیت نه و ببینیت؟

ههم من و ههم تۆو ههموو كهسيكى تىر مافى خۆمانه ئهمه بيرسين.

تق سهره تا تهنیا خانه یه که بوویت له سکی دایکتدا، گهشه ت کردو گهوره بوویت، نایا نهمه موعجیزه نییه ؟

دهستهکانت، نینوکهکانت، پوخسارت، چاوهکانت، دهمت، زوبانت، گویچکهکانت، قرقت و بروکانت ههموویان لهو شوینه تاریکهداو له گهشهو زوربوونی تهنیا دوو خانه دروست بوون. ههموو نهم کردارانهش کرداری دهرناساو نیجگار قورسن.

دلّت، سیه کانت، گورچیله کانت، میشکت،... و شهو ژماره زوره ی نه ندامه کانت له ناو له شند اجیگیر کراون و خراونه شه کار، ئیستاش تق تامه زرقی ناسین و بینینی ئه و به دیهینه ره ده که یت و ده لیّیت "بق چی ناتوانم خودا ببینم؟".

راست دهکهیت و مافی خوته!

به لن ئنستاش ههولنده دهم وه لامی پرسیاره که تبده مهوه به لام به رله وه دهبینت هه ندیک شتت بیر بخه مهوه ، به نارامی گویم بن راگره ، چونکه هاوریکه م پرسیاریکی نهوه نده ناسانت نه کردوه و ه لامه که ی ناسان بیت.

پرسيارهکه زۆر گەورەيە.

هەلبەت وەلامى پرسىيارى گەورەش پيويسىتە بەئەندازەى خۆى گەورە بيت.

ههموو شتيك سنوريكي ههيه

ههموو شتیکی تق سنوریکی ههیه، بق وینه دهتوانیت تاکو چهند کیلق قورسایی بهرزکهیتهوه؟ بیست، بیست و پینج، سی...

هسه رگیز ناگاتسه سسه د، ئسه وه هسه رباسسی دوو سسه د مه که ... چونکه قرّله کانت و ماسولکه کانی تری له شت سنوریّکی هه لگرتنی قورساییان هه یه ، ناتوانیت نه و سنوره ببه زیّنیت، گهر هه ولّبده ی بیبه زیّنیت یان شویّنیّکت ده شکیّت یان له ژیّر نه و بارهدا دەمىنىتەرە. گويچىكەكانت سىنورىكى دىارى كىراوى بىسىتنىان ھەيسە، دەتوانىت دەنگى مامۆسىتاكەت لىه پۆلىدا بېيسىتىت، بەلام گويىت لەدەنگى مامۆسىتاى پۆلەكەى ئەوبەر نىيە.

دەنگت سىنورى دىيارىكراوى ھەيمە، ئەگمەر داپىيرەت لىم گوندىكى دوور بىت، ھەرچەندە ھاوار دەكەيت ھاوار بكه، بەلام ئەو گويى لە دەنگى تۆ نابىت. بۆ ئەومى قسە لەگەل ئەو بكەى دەبىت تەلەفۆنى بۆ بكەيت يان ئەو بىت بۆ مالى ئىرە.

باشه با ئيستا سەيريكى لاقەكانت بكەين.

چەند خيرا دەتوانىت رابكەيت؟

به ئەندازەى بلنگىك خىرايت؟

بنگومان لاقه كانيشت سنوريان ههيه.

ئهگهر زوّر خیّراش رِابکهیت، پاش ماوهیهك ماندوو دهبیت و ناچاریت راوهستیت و پشوو بدهیت.

به جاریّك ده توانیت چهند پهرداخ شیر بخوّیتهوه ؟ دوو، نه تزانی سیّ وانییه ؟

چونکه گەدەش سنورى ھەيە.

ئيستا پرسياريكت ليدهكهم،

5 =0×4

باشه باشه! پیویست به پیکهنین ناکات! منیش ده زانم پرسیاریکی ئاسانه،

وه لامى ئەمەيان بدەرەوە بزانم:

S - TITEO 9E X Y Y Y

چي بوو؟

ئەگەر ژمێريارت پێنەبێ تۆزێڬ قورسە، بەلام خەمت نەبێ شتێكى ئاسابيە، جونكە مێشكت سنورى خۆى ھەيە،

به ناسانی له ههندی بابهت تیدهگهیت و ههندیک پرسیار خیرا وه لام دهدهیتهوه، به لام ناتوانیت له ههموو بابهتیک به و ناسانییه تیبگهیت و خیراش وه لامی ههموو پرسیاریک بدهیتهوه.

کۆمەلە شىتىك خىزت نايزانىت بەلكو پاش پرسىياركردن لە يەكىكى زانا فىردەبىت، لەبەرئەومى وەك وتمان مىشكىش سنورى ھەيە.

وهك خوّت پيشبينيت دهكرد نوّبهى چاوهكانت هات، به راى توّ ئەوانيش سنوريكيان هەيه؟

ئايا دەتوانىت ھەر شتىك خۆت بتەرى بەنىگايەك بىبىنىت؟

لەراستىدا ئەگەر بېتو بەراوردېك بكەين لەنبوان ئەو شىتانەى بەچاو دەيانبينىن لەگەل ئەوانەى ناتوانىن بەچاو بىيانبينىن، ئەوا خۆمان بەنابىنا ھەژماردەكەين.

واقت ورنهميننيت! راستيهكهى وايه.

به گویرهی شهو لیکدانانهی زاناکان کردویانه، ئیمه له گهردونیکدا ده ژین که نیوه تیرهکهی نزیکهی (۱۵) ملیار سالی تیشکییه.

هـهموو دهزانــین نهمــه ژمارهیــهکی زوّر گهورهیـه، بــهالام نهستهمه تیبگهین که بهقهد چهنده گهورهیه.

به لی (۷۰٪)ی شهم گهردونه ی که نیوه تیره که ی (۱۰)ملیار سالی روناکییه نیمه ههر نازانین چییه و ناتوانین بیبینین. زاناکان ناویکیان لیناوه، پیی ده لین (وزه ی رهش).

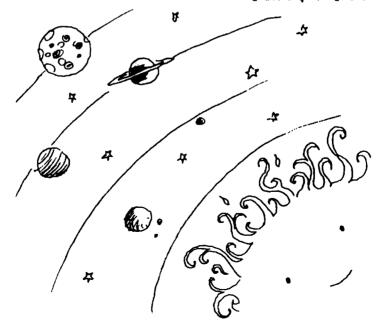
(۲۰٪)یشی پێیدهڵێن(مادهی ڕهش) که ئێمه ههرگیز ناتوانین بیبینین.

مایه وه (٥٪)، هه رچیه ک دهبینین و دهبیستین له ناو شهم به شه که مه دایه. به لام په له مه که و بلتیت (به خوا باشه!)،

چونکه چاوی مرزق توانای بینینی تهواوی شهم لهسه دا پینجه ی نییه. به لکو ئیمه ده توانین به شیکی که می شهم ریزه یه ببینین.

وهكو لهسهرهتاوه ويم لهبهرامبهر گهردونهوه وهك نابينا واين. ههرچهند بهخاترانهیشهوه حسابی بكهین شهوهی لهگهردوندا دهتوانین بهچاو بیبینین ناگاته جی پینی میروولهیهك له ناو پانتایی رووی زهویدا.

ئیستا مادام ناتوانین تهنانهت ئهم گهردونهی تیدا ده ژین به پیکوپیکی ببینین، ئهی به نه قلمی کی ره وایه به دیهینه ری گهردون، ئه و به دیهینه رهی که له هیچ به دیهاتویه کی ناچینت بتوانین به چاو ببینین؟

خودا بهچاوی ئاسایی نابینریّت

مرزة گهلیك ههن ده لین (بروا به شینك ناکهین به چاو نهیبینین)، "مادام ناتوانم به چاو بیبینم، باوه پم به بوونی خودا نییه!"

ئەمە وتەيەكى تابلىنى بەتالە، چونكە شىتانىكى زۆر ھەن كە ئاتوانىن بەچاو بىانبىنىن بەلام بەوپەرى دلنىيايىشەوە باوەرمان يىنيانە. چەند نمونەيەك لەوانە:

- مێزی کێش کردنی زهوی
 - ژیر*ی*
 - خۆشەرىستى
 - خۆشبەختى
 - سۆز
 - بىرو ئەندېشە

باش دەزانىت ھەمور ئەرانەى باسمانكرد چىن، وانىيە؟ لەكاتىكىدا ناتوانىن بەچار بىيانبىنىن، كەراپە پىروىسىتمان بەبىنىنان نىيە تاكو بارەر بەھەبرونيان بكەين، ھەرچەند ناشتوانىن بيانبىنىن گەر بشمانەرىت! نەبىنىنى شىتىك لەلايەن مرۆشەرە ماناى نەبرونى ئەر شىتە نىيە، خوداش ھەرچەند نابىينىن بەلام بارەرمان يىيەتى دەزانىن بەدىھىنەرمانە.

بۆ برواھێنانمان بەخواومند بێويستمان بە بينينى ئەو نييە

بن باوه رهننان به بوونی نافه رننمان پنریستمان به بینینی نه و نییه، نهمه ت به نمونه یه ک بن روون ده که مه وه! خوازیارم نهم نمونه یه ببنته چرایه ک و به رپنت رووناك بكاته وه و و لامه که ت دهست بکه ونت!.

وهره لهگه لم باپنکه وه بروّین بو پنشانگایه کی نیگارکنشی. بروانه نیگارکنشه کان چهند نیگاری جوانیان کنشاوه، له و دیساره یه بهرامبه ردا تابلزیه کی گهوره هه لواسراوه! تابلوّی گردینکی خنجیلانه ی بهگولاله سوره رازاوه یه که چوارچیوه که شینی زیّی ههرچی ناسمانی سهر گرده که یشه رهنگی شینی دلرفینه ... په له په له ههوری سپی بینگه ردی پیوه یه! ده یه هالنده ی جوان و نه غمه خوین به ته رتیبی سه رنجراکیش و پول بول به ناسماندا ده فرن...

له دورهوهش دارستانیکی سهور بهدی دهکرینت... ئیستاش چهند پرسیاریکت ئاراسته دهکهم، پیدهچینت ههندی له پرسیارهکانم بهگالته وگه پ بزانی به لام تی هه ر وه لامی خوت بده درهوه!

- ئەر تابلۆيە چەندە جرانە، وانىيە؟
 - زۆرىش
- كي ئهو تابلۆيەي دروست كردووه؟
 - بي گومان نيگاركيشيك!
 - ئەر نىگار كۆشەت بىنيوە؟
 - نەخير!
- كەراپە چلۆن دەزانى نىگاركىشىنىك كىشارىتى؟
- _ چونکه رینگهیه کی تر نییه! تابلزیه کی وه ها ته نیا له نیگارکیشیک ده وه شینه وه، بزیه ده زانم!
 - بەلام خۆ ئەرت نەبىنىرە!
- ـ خن تابلزکهم بینی. گولهکان، ئاسمانهکهی، بالندهکان و ههورهکانیم بینی! ئهمانه ههر لهخنیانهوه دروست نهبوون، مهحاله شتی و ها!
- باشه ئهگەر ئەو قوتوە بۆيەو فلْچانەى لەسەر ميزەكەن بۆ ماوەيەكى دوورو دريْرْ لەويادا بن، رۆرْيْك لەرۆرْان بريار نادەن تابلۆيـەك دروسـت بكـەن؟ دواى بريـاردانيش ناتوانن دروسـتى بكەن؟ ـ وتت ھەندى لە پرسيارەكانم گالتەوگەپن بەلام ئەمـەيان لە گالتەوگەپىش دەرچوو. نەك ھەموو تابلۆكە بەلْكو تـەنيا يـەك جيْى فلْچەش بەو جۆرەى كە تى دەيلىيت دروست نابىيت.

- دلنيايت؟
- زوّر دلّنیام! بـ ق دروست بـ وونی تابلوّیه کی لـه م شـ یّوه دهبیّت ویّنه کیّشیّك ههبیّت!
- به لام نهو وینه کیشه لهم دهوروبهرهدا نییه، تق بلیّیت له ناو تابلوّکدا نهبیّت؟!
- چۆن شتى وا دەبئت؟ وينه كيش چ كاريكى هەيه لهناو وينهكەيدا؟ دەبيت له جيگايەك بەدەر له وينهكەدا بيت.
- ئەى رات چىيە بەرامبەر ئەو فلچەو بۆيانە، ويننەكيش يەكيك نەبيت لەوان؟
- شتی بی مانا ده لیّیت! ئه و بوّیه و فلّجانه گهر ملیاریّك سالیش له ویدا بن توانای دروستکردنی تابلوّیه کیان نابیّت.
 - بۆچى؟
- چونکه ژیرییان نییه! چونکه توانایان نییه! چونکه نهوان بنگیانن.
- زور باش وه لامت دایه وه! وه ره بائیستا له پیشانگاکه ده رحینه ده رهوه، سه برکه هاتینه کوی!

ئیره قەد پائی گردۆلکەيەكە، ھەموو لايەك بەگولالەو شەوبۆ پازاوەتەوە... لەسەرەوە ئاسمانى شىن، لەباوەشى مىھرەبانى ئەم ئاسمانەدا چەندىن پەللە ھەورى سىپى بېگەرد ھەيە، لەو لاشهوه ئهو بالنده جوانانه سهيريكه كه ههردهم له حالهتى شادييان.

ئهم شوينه زور له تابلوکهی پیشوتر دهچین، وانييه؟

- بەلى بەلام ھىندە سەرسورھىنە ناتوانىن تابلۇكەى لەگەل بەراورد بكەين، ھەموو كەرەستەكانى ئىرە زىندوون.

- به رای تق نهم دیمه نه جوانتره یا خود نه وه ی ناو تابلق که ؟
 - بي گومان ئهم ديمهنه!
- باشه گهر کیشانی ئه و تابلزیه خنری لهخزیه وه کاریکی گونجاو و ژیری بر نهبیّت، ئهی دروستبوونی ئهم سروشته جوانه خوی له خویه وه کاریکی شیاوه ؟
 - به هيچ جۆرێك. ئەمانە خۆ....
- راوهسته! پهلهمه که له وه لامدانه وه دا. ئیستاش به وردی چاویک له چوار ده ورت بکه هیچ مه لی و ته نیا گوی بی من رابگره.

وهره دانهویرهوه، سهیری شهم نیرگزه بکهین. باپه پهکانی برمیرین، له پهنگهکانی بپوانین، شهم زهرده چهنده جوان لهگهل شهم سپییهدا گونجاوه!

رات چییه بهرامبهر ئهو چیمهنه سهوزه قهشهنگه که ههر وهك فهرشی به هاره ؟

بروانسه ئسه و ههنگانسه لهسسه ر پسه رهی گسولان خسه ریکی سه ماکردنن. ههنگه کوشش که ره کانیش به بی و چان له م چل ب ن به و چل له هه و لداندان.

هەناسەيەكى قىول ھەلامۇم، بىۆنى چەند خۆشسە! وا ھەست دەكەيت لە بازارى بۆن فرۆشاندايت. ئەر پەپولانه! سەيركە! سەيرى باليان بكە، بەلام ئاگاداربە دەستيان لينەدەيت، چونكە زۆر ناسكن...

وهره با لهسهر ئهو فهرشه گولاویه نهخشینه رابکشینین تهماشای ئاسمان بکهین.

ئاسمانى شينى كالّ!

هەورە سىپىيە نازدارەكان، ئەو لەقلەقانەى كە بەخۆيان و دەنوك درينى روبال دەنوك درينى روبال دەنوك درينى روبال دەنون.

له و بهرموه دارستانیک ههیه، دهبینیت ههموو رهنگه جیاوازه سهوزهکان له درهختهکاندا بهدهردهکهوییت، درهختهکان چهنده حوانن.

ئیستا بلی بزانم، ئهگهر به هیچ جوریک نه شیت ئه و تابلویه ی که له چهند بویه یه کی ساده پیک هاتووه بی وینه کیش دروست بوویی، ئایا سروشتیکی له م جوره خوی له خویه و دیته بوون.

- نــهخێر! نــهخێر! هــهرگیز! هــهموو ئهمانــه کــاری پهروهردگارێکی کارسازه.
 - به لام خن ناتوانیت خودا ببینیت؟
- چ تـهوفیریکی ههیه، خـق گـول و گـولزارو، ئاسمان و ههنگهکان و پهپولهکان که ههموو سنعهتی خواوهندن دهبینم. بونی خوشی میسك ئاسای گولان ههدهمرم، دهست دهدهم له پهرهی ناسکی نیرگزهکان، ههورهکان چاو لیدهکهم، فرهی بالی بالندهکان و کوچ و رهویان دهبینم.

ئهگهر خودا بهچاویش نهبینم وهك ئهوهی بیبینم باوه پم پیهتی، ههموو ئهمانه و گهلیک شتی تری سهرنجراکیش و جوان بهرههمی سنعهتی پهروهردگارن.

پرسپارێکی دیکهو کۆتا پرسپار

ئيستاش پيده چينت ئاوا پرسياريك لاتان دروست بينت: "باشه ئهوا ئيمه ناتوانين خودا ببينين، به لام ئايا خودا گهر بيهويت ناتوانيت خويمان يئ نيشان بدات؟"

لهسهرهتادا پیم وتیت که کوهه نه هوکاریکی ژیرانه و شیاو ههیه بو زیاتر ناسین و خوشویستن و ئارهزومهندیی بینینی خودا. به نی ههموو بهنده یه کی نه و حهزده کات بیبینیت. پیی خوشه بزانیت خوداکه ی نه و کییه و چون خودایه که .

پهروهردگاریش ئهم داواکاریهی بهندهکانی بهبی وه لام ناهیّلیّتهوه خوّی نیشانی بهندهکانی دهدات، به لام نهك له دنیادا به نکو له به ههشندا.

بيغهمبهري سهروهرمان الادهفهرمويت:

دەنگىك لە بەھەشىتدا بە بەھەشىتيەكان دەلىيىت: خوداى گەورە بەلىيىنىكى بىدابوون ئىسىتا دەيەويىت بەجىيى بەينىيىت". ئەوانىش دەلىين:

- ئایا خودا به پزگارکردنی ئیمه له ئاگرو، خستنه ناو به ههشتمانهوه، پووی ئیمهی سپی نهکردووه؟ پاشان خودا پهردهکه ههلدهگریت، سویند دهخرم بهگهورهیی خودا بر ئهوان شتیک نییه خوشتربیت له تهماشاکردنی بهدیهینه ری مهزنیان".

بیرته لهسهرهتای نهم کتیبهوه چیم پی وتیت!:

ئەگەر پرسياريك لە ئارادا بيت بيكرمان وەلاميكى ھەيە.

خودا چەند گەورەيە؟

واههست مه که له به رئه وه ی به باشی گویم لی ده گریت، یا خود به باشی نووسینه کانم ده خوینیته وه ستایشت ده که م، به لکو

لهبهر گهورهیی و ژیری هه لگری پرسیاره که ته!

خودا دەزاننت گونچکهکانت چەندىن جار شايەت حالى ئەو وتەيە بورە كە دەئنت: "خودا گەورەيە". بەلام ئىستا دەپرسىت (ئايا چەند گەورەيە؟) ھەول دەدەم وەلامى ئەم پرسىيارەت بدەمەوە بەشنوەيەكى گونجاو و بەجۆرىك لەئاستى خۆتدا بىت و بىزارت نەكەم.

به لام دیسان دهبینت به نارامی و پشودریزییه و ه نهم به شه تاکوتایی بخوینیته وه .

سەرەتا يرسيارنك بۆ تۆ:

بالآی تق لهبالای براکهت بهرزتره! باشه چهند بهرزتره؟. بابلیّن بالای تق (۱۰۰سم)، بالای براکهشت(۱۰۰سم):

0.=1..-10.

کے وابوں بالای تیز (۵۰سم) بہرزترہ لیہ بالای براکہ ت. دۆزینه وہی بهرزی بالای تق کاریکی ئاسان بوو، وانییه؟

به لی ئاسانبوو. چونکه بالای تزمان لهگه ل بالای براکه تدا ئه نداز کرد. به م جزره جیاوازی نیوانتانمان دیاریکردو وه لامی پرسیاری (چه ند گهوره یه)مان دایه وه:

"(۵۰سم)چەند دەبێت؟" ئەمەت پىێ خۆش دەبێت: (۵۰سم دەكاتە نيو مەتر) ياخود دەتوانيت بڵێيت (۲٫۰۰۰۰)كم!!!

ئيستاش وابزانم لهوه تنگهيشتويت كه:

بن دیاریکردنی (چەند گەورەيە)یەی ھەر شتنك پنویستە ئەو شتە لەگەل دانەيەكى تردا ئەنداز بكەين.

بن وینه: بن زانینی ئەندازهی دریزی بالآی تن له بالآی براکهت پیریست بوو بهراوردیّك بکهین لهنیوان بالای ههردووکتاندا.

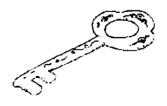
ئێستاش بابگەرێینەوە بۆ بابەتەكەى خۆمان، پرسیارەكەمان چى بوو:

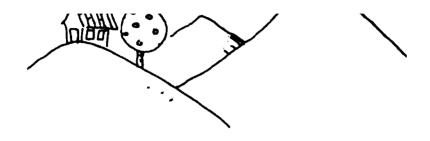
((خودا چەند گەورەيە؟))

فەرموو تۆ پىيم بلى، دەتوانىن لەگەل چىدا خودا بەراورد بكەين؟ تىاكو بتوانىن بلىين"ئەرەنىدە گەررەيە! " بىگومان لەگەل ھىچ شتىكدا! .

که وات ه پرسیاریکی وه کو "خودا چهند گهورهیه" نهگهر خومان بیکهین یان له لایه ن که سیکی دیکه وه لیمان بکریت، سهره تا دهبیت له وه تیبگهین که نهمه پرسیاریکی هه لهیه. بشزانین وه لامی راست بی پرسیاریکی هه له وه ده ست ناخریت ههروه ک به کلیلیکی هه له ناتوانین ده رگای ماله وه بکهینه وه.

تەنيا چارەمان دۆزىنەوەى كلىلىكى گونجاوە، واتە پرسىينى پرسيارىكى راستەر بەشىيوەيەكى ژيرانە، بى نموونە:

گەورەيى خودا چلۆن گەورەييەكە؟

گەورەيى چياكان، ئۆقيانوسەكان(زەرياكان)، كيشوەرەكان، گۆى زەوى، خۆر، كۆمەڭەى خۆرو گالاكسىيەكان جىاوازە لە گەورەيى خودا.

پیش ههموو شتیک ئه و شتانهی ژماردمان لهچاو شتانی دیکه دا گهورهن و لهچاو شتانیکی دیکه دا بچوکن.

به لام خودا تهنيا گهورهيه.

بن وینه بالای تن لهچاو بالای براکه تدا گهورهیه، به لام لهچاو بالای باوکتدا گچکهیه، کهوابوو گهورهیی بالات گهورهییه کی راسته قینه نییه، به هسه مان شسیوه گسه وره یی هسه رکه ره سسته یه که ده ورویه رماندایه و هه موو به دیهینراویکی دیکه ی شهم گهردونه ی تیدا ده ژین وه کو گه وره یی بالای تق وایه .

چیاکان گهورهن به لام زهریاکان لهوان گهورهترن. گزی زهوی گهورهیه، لهو گهورهتر خوره. خوریش وه کو خوی گهورهیه، به لام لهناو بوشایی ئاسماندا ئهستیره گهلیکی زور مهزنتر لهخور بوونیان ههیه.

هه لبه ته و خودایه ی هه موو نه مانه ی به دیه ینناوه گهوره یه . به لام گهوره یی زاتی نه و له چه شنی گهوره یی چیا ، زهریا ، گۆی زهوی و خور نییه . له به رئه وه ی نه و شتانه له چاو یه کتریدا گهوره یا خود بچوکن .

خوداش له ههموو شتیک گهورهترهو شتیک نییه لهو گهورهتر.

ئەقلمان ويناى گەورەيى خوداى بۆ ناكريت

 دووسه د ملیار ئهستیره ی وه کو خور بگره لهخوریش گهوره تر بوونی ههیه نهوه نده ی مروّق توانیویه تی در کی پیبکات الهناو بوسایی نهم ناسمانه دا دووسه دو پهنجا ملیار گهله ئهستیره ی تسری وه ک گهله نهستیره که ی خوّمان کهناساراوه به (پیگای کاکیشان) ههیه .

ئەگەر ئەم گەردونەى تێيدا دەۋين ھێندە گەورە بێت كە ئاوەزمان وێناى بۆ ناكرێت، ئەى ئايا دەكرێت مێشكمان بتوانێت وێناى گەورەيى ئەو خودايەى بۆ بكرێت كە ھەموو ئەم گەلە ئەستێرانەى گەردوونى بەدىھێناوە؟

چۆن لەو"خودا گەورميە" ت<u>ٽ</u>بگەين؟

ئهگەر پنیان وتى"سولتان محمد فاتح'" پیاویکی گەورەبوو، چۆن لەم قسەیە تندەگەیت؟ خۆ نالنیت:"سولتان محمد فاتح بالای (۳۰)مەتر بوو، دریژی قۆلەکانی (۵) مەتر بوو، ئەوە ھەر باسى قاچەكانى مەكە ھنندەی بەلەمنىك گەورە بوو ...". بنگومان وەھا تنناگەیت، وانىيە؟

۱- سولتان محمد فاتح: یه کیکه له پیشه واو خه لیفه ی موسولمانان له سه رده می عوسمانیدا شاری (قوسته نتینیه)ی پزگار کردو ناوی نا (ئه سته مبول). هه ربویه نازناوی (فاتح)یان لی نا.

راوهسته، راوهسته! پهلهمهکه، گالتهت لهگهل ناکهم و هندهش قسهی بی مانا لهزارم نایهته دهرهوه، نهم قسه نامزیانه پهیوهندیهکی راسته وخوو گرنگیان بهبابه ته کهی نیمه و ههیه.

که ده نین"سولتان محمد فاتح" پیاویکی گهوره بوو، مهبهستمان نهوهیه خهلیفهیه کی مهزن بووه، کاری گهورهی وه و پی پزگارکردنی نهسته مبول کردووه که پیرهوی مینژووی پی گوری، به کورتیه کهی ده مانه ویت بلین پیاویکی هینده گهوره بوو ناوی لهسهر لاپه په کانی مینژوو ده دره و شیته وه. که واته و شه ی گهوره نه و مانایه ی پیشوو نادات به دهسته وه.

محمد فاتح و چیاکانیش گهورهن، به لام گهورهییه کهی شیخی مهزن زور جیاوازه له گهورهیی چیاکان.

لهم نموونه ساده یه وه برّمان ده رکه وت که گه وره تا گه وره ته ته و فیری هه یه . کاتیّك "ده لیّن خودا گه وره یه " وه ك قه باره ، بیر له گه وره یی ئه و گه وره یی زاتی ئه و مه که ره وه ، به لکو بیر له گه وره یی ئه و شتانه بکه ره وه که نه و به دیهیّناون . چونکه نه و خودایه ی که له کاتیّک دا هیچ شتیّك بوونی نه بوو زاتی نه و هه بوو له هیچ شتیّکی تر ناچیّت. میشکی نیمه هه رگیز توانای ویّناکردن و تیّگه شتنی گه وره یی نه و زاته ی نییه .

مىرۆڭ دەتوانىت بنوارىت كەورەيى بەدىھىنىراوان و لەو رىكەيەوە وىنا بىز گەورەيى بەدىھىنەر بكات بەشىنوەيەكى گونجاو،

یهزدانیّك لهههمان كاتدا ملیارهها خانهی لهشی تـ ق كـار پیدهكات بیّگرمان مهزنه.

پهروهردگاریک به نه ندازه ی زهریاو دهریاکان ناو له سکی ههوره کاندا پاده گریت و له هه ر جیگهیه ک مهیلی نی بیت دلوپ دلوپ دهیبارینیت بیگومان مهزنه.

خودایسه ک – لسه کاتژمیریکسدا (۱۰۸۰۰۰)کسم واتسه (۳۰کم چرکه)گئی زموی بهدموری خوردا هه لاه سورینیت، بهدریدژایی شهم سورانه و میه ته ناشه تاسه سهری تاکه پهپولهیه کوریه ناسوریته و مدلنیاییه و مرانای ره هاو گهوره یه .

ئەگلەر چاو بكەيتلەرەو بىروانىن ھلەموو شىتىك گلەررەيى پەروەردگارت بۆ دەردەخەن.

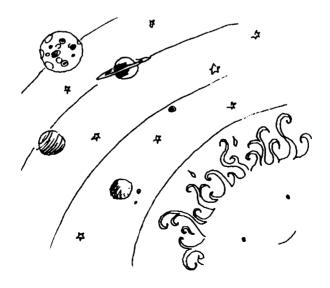
فرینی بالندهکان، جموجولی مرزقهکان، راکردنی پلنگهکان، گهورهبوونی درهختهکان، مهلهکردنی ماسیهکان، کرانهوهی خونچهکان، ههلکردنی بایهکان، درهوشانهوهی نهستیرهکان، زهردهخهنهی ساواکان، خوشهویستی دایکان، هاتنبه گوی مندالهکان… ههموو شتیک گهورهیی نهومان نیشان دهدات!

لهبهرئهوهی ههموو ئهمانه بهرههمی موعجیزهیه کی گهوره ن و بهده ر له خودا هیچ هیزیکی تر توانای ئهم کارانه ی نییه . به لی خودا گهورهیه! توانای ئهو بههموو کاریک پادهگات، توانای ئهو گهورهیه، مهزنه! سنعهتی ئهو ههموو جوانیه ک دههینیته بوون، سنعهتی ئهو گهورهیه!

شەفقەتى ئەر رىلان دەبەخشىنتە ھەمور زىندەرەرىك، شەفقەتى ئەر گەررەيە.

ئەو ھەموو كەسى<u>ت</u>ك دەبىنىت و چاو لىدەكات، بىنىنى ئەو گەورەيە.

> ئەر ھەمور دەنكىك دەبىستىت، بىستنى ئەر گەررەيە. ئەر ئافرىنەرى ئىمەيەر ئافرىنەرمان گەررەيە!.

الله أكبر، الله أكبر!

ههموو پۆژنك كاتى نونژهكان له بلندگزى مزگهوتهكانهوه ئهم دهنیستن:

الله أكبر، الله أكبر!

الله أكبر، الله أكبر!

الله أكبر دهكات و دهچينته ركوعهوه، هه لدهستینته وه، الله أكبر دهكات و دهچینته كورنوشه وه بخ خودای خوی. دواتر دیسان به الله أكبر سهره تای ركاتیكی نوی دهست ییده كات.

حاجیان به الله أکبر سهلام له خانه ی خودا ده کهن، له کاتی نویّری جه ژنه کاندا چهندین جار به یه ک دهنگ الله أکبر ده لیّن.

ئيمه ى موسلمان زورترين گوفتارمان الله أكبره، له كاتى ترسدا الله أكبر! له كاتى شاديماندا الله أكبر! له سورماندا ده ليين الله أكبر!

 نهگهر بیرت بینته وه له سهره تای نهم به شهوه تائیستا نهمه ویت نه وه تیبگهیه نم که گهوره یی خودا نه و جوره گهوره بیه نییه که نیمه دهیزانین و به گویره ی هیچ شتیکی تر پیوانه ی گهوره یی بی ناکریت.

خودا گەورەپەو ھىيچ كەسى<u>نكى تىر لاپەقى گەورەپي</u>ەتى راستەقىنە نىيە بىجگە لەو.

خودا له كوييه؟

خودا ههم له ههموو شویننیکه و ههم له هیچ جنگایه کنییه. لهم به شهدا واتاو لنکدانه وهی نهم قسانه ت بن پوون ده که مهوه که نیستا میشکتی جهنجال کردووه، بهم شیوه یهش ده توانیت وه لامی پرسیاری "خودا له کوییه" ت دهست بکه ویت.

بهنیسبهت ماسییهکه وه ده رچوونه ده ره وه نه ناو کاریکی نهسته مه. با بلیّن ماسیه که مهیه (نهقلی) ژیریی به نه ندازه ی ژیرییه که ی تی ده بیّت. چهند ده توانیّت باتیبفکری ناتوانیّت ویّنای ژیانی خوّی بکات له ده ره وه ی ناوه که، چونکه له وه ته ی هاتوته دنیاوه هه رله ناو ناودا بووه، نهقلی تیّپه ری جوّره ژیان و بوونیّکی تر ناکات به ده رله وه ی خوّی.

له به رنه زانینی، شهقل و هنوش و نه ندیشه ی هه رده م له گه ل ناودایه، بن ماسییه ك شوینینك له ده رهوه ی ناو بوونی نییه.

ههر بهوینهی ناو بی ماسییهکه، شوین و جنگاکانیش ههر وایه بی تی لهوه ته خوتت ناسیوه ههمیشه له شویننیکدا خوتت بینیوه تهوه و هیچ کاتیک نهبووه له هیچ جیگایهکدا نهبیت.

له مالهوه، له قوتابخانه، له كۆلان، له باخچهى ئاژهلان، له گوند، لهناو دارستانهكه، لهناو باخ و بیستانهكاندا یاخود له شارو ولاتی جیاواز جیاواز بوویت.

ئهگەر لىنيان پرسىبىتىت لە كوينى؟ هەموو كاتىك وەلامت ئامادە بورە! چونكە دەبىت ھەر لە جىڭەيەك بىت.

ئەم ناچارىيەى تۆ گەلۆك زياترە لەوەى ماسىيەكە كە ناچار بىوو لـەناو ئاوەكـەدا بۆـت. چـونكە ماسـى نـاو فرنەكـەى چۆشتخانەكەى نزىك مالى خۆتان لەدەرەوەى ئاوە، بەلام ئۆستائىدى بۆگيانە.

هیچ کاتیّك نەبوره تق له جینگایه کدا نەبیت، هەر لەبەر ئەمەیه پرسیاریّکی لەم جۆرە ئاوەزتی ورووژاندووه:

"ئايا خودا له كوييه، ئەى نابىت ئەويش لەجىكايەك بورنى مەبىت؟"

ئهم پرسیاره له پاستیدا چهندین جار سهیرو سهمه ره تره لهوه ی نهگه ر ماسییه ک له تو بپرسینت (له کام دهریادا ده ژیت؟). پرسیاری (له کویّ)، پرسیاری که که ناپاسته ی به دیهاتووانیّک دهکریّت که له خانه و شانه و گوشت و نیسقان واته له ماده دروست کرابیّتن.

"پێنروسهکهم له کوێیه؟"
"ماڵی ئێوه له کوێیه؟"
"ئه حمه د له کوێیه؟"
"شاخی ئاغری ٔ له کوێیه؟"
"زهریای ئهتلهسی له کوێیه؟"
"مانگ له کوێیه؟"

" ههسارهي موشتهري له كوييه؟"

چونکه ههر شتیک له ماده دروست کرابیّت پیویستی به جیگایه که مه مینه تیدا بیت.

١- شاخيكه له ولاتي توركيا.

خودا نیازی به جنگایه کنییه تنیدا بنت، زاتی نهو نیازی به هیچ شتنکی له و بابه ته نییه.

بۆ زىاتر روونكردنەوەى بابەتەكە نمونەيەكت بۆ دىنمەوە تاكو كەمىكىش بىت دەركى يى بكەيت:

ههنددیّك لسه بسهدیهاتووانی پسهروهردگار نهماددهیسهو نهدهتوانریّت بهدهست بگیریّت و بهچاو ببینریّت، بن ویّنه بیر له (ژیان) ت بکهرهوه.

ئەگەر لىت بېرسم سىيەكانت لىە كويدان، خىرا دەسىتت بىل سنگت رادەكىشىت ... بەھەمان شىرە مىشكت، گورچىلەكانت، گەدەت ... شوينى تايبەتى خۇيانيان ھەيە، باشە ئەى ژيانت لەكرىدايە؟ تۆ بىلىي لەكام بەشى جەستەدا بىت؟!

ناتوانیت نیشانم بده یت! چونکه ژیان مادده نییه و له له شتدا جینگایه کی داگیر نه کردووه ، مه جبوور نییه له جینگایه کدا بینت. له لایه که وه له ههموو شوینی کی له شتدایه و له لایه کی تریشه وه له هیچ شوینی کی له شتدایه و له لایه کی تریشه و له هیچ شوینی کی له شتدا نییه ... له مه وه بیزمان ده رده که ویت که هه ر شتیک چه ند دوور بینت له بوونی ماددی ، وه لامدانه وه ی پرسیاری (له کوی) بی نه و شته هینده نه سته متر ده بینت ، هه تا نه وه نده بین مانا ده بینت وه ک نه وه ی پیت بلین: "ژیانت له کویتدایه ، نیشانم بده ".

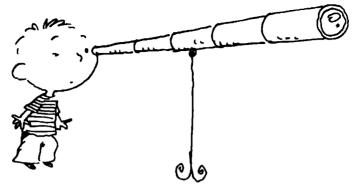
ئهگهر بن ئهو شتانهی خودا بهدیهنناون و بووننکی ماددییان نییه گونجاو نهبنت بپرسین اله کویدایه "، یاخود بشپرسین به لام نهتوانین وه لام بدهینهوه، شهوا سهبارهت بهخودا پرسین و وه لامدانه وه ی هه رگیز گونجاو نییه.

له هيچ شوێنێك و لهههموو شوێنێك

ئاسمان، ئەسىتىرەكان، زەوى، دەرياكان، دارسىتانەكان، كىشىوەرەكان واتى ھەموو شىوىنەكان تىكىرا بەدىھاتووى بەدىھىنەرى مەزنن. ئەمانە پىشىتر بووناين نەبوو، بەلام خودا ھەر ھەبوو، كەواتە خودا ئەوكاتە لە ھىچ جىڭگايەكدا نەبووە چونكە ھىچ جىگايەكدا نەبووە

به لّى لهسه ره تاى ئهم به شه دا پيم راگه ياندى كه خودا له هيچ شويننيكدا نيه، وابزانم هه تا ئيره ئه مه ت لا روون بوره وه .

به لام ئيستا دهپرسيت ((ئهى چنن دهكريت له هيه شوينيكدا نهبيت به لام له هه مان كاتدا له هه موو شوينيكيشدا بيت؟)) نموونه يه كى ساده ت بن دينمه وه، ده توانيت ئه م نمونانه به دووربينيكى به هيز يا خود ته له سكربيك بزانيت كه ته نه زور دووره كانت بن نزيك ده كاته وه.

شتانیّك که چاوی ژیریمان ناتوانیّت به ئاسانی بیانبینیّت به هرّی هاویّنهی (عهدهسهی) ئهم تهلهسكوّبهوه (واته نمونهكان) ده توانیّت بیانبینیّت، لهبه رئه و مونه كان گرنگن.

ئیستا بیر لهخور بکهرهوه، ههموو بهری بهیانیک گوی زهویمان بو پوناك دهكاتهوه و وهكو مومیکی گهورهی ئهرك پیسپیراو كاردهكات.

که روّردادیّت ههموو جینگایه ک رووناک دهبیّتهوه، خوّر خوّی لههموو جینگایه ک نیشان دهدات، سهیری ههرکویّیه ک بکهیت وا ههست دهکه بت خوّرتکی لنبیّت.

له سهر شهونمی کولمی گوله کان له سپیده فینکه کاندا... له سهر پووی ناوی به خوری ده ریا کاندا.. له په نجه ده ی ماله کاندا.. له چاوی مروقه کان، بشیله کان و بالنده کان...

خۆر هەموو كەسىنك و هەموو شىتىك پوونىاك دەكاتەوەو لە ئاوينەى ھەموو كەس و شىتىكدا خۆى نىشانى بىنەرانى دەدات. باشه لەراستىدا خۆر لەكويدايە؟ لەئاسماندانە!

به لام ((ئه گهر بلنین ههم به پرووناکییه که و ههم به گهرمییه که یارچه یه که خور له سه ر ههمور که س و شنیک بوونی ههیه)) هه له مان نه کردووه، له پاستیشدا خور لههمور جیگایه که که تیدا ده دره و شینته و ه، به لام له هیچ یه کیک له و جیگایانه شدا نبیه.

ههروهك چۆن خودى خۆر لهبۆشايى ئاسماندايەو بەمليۆنەها كىلۆمسەتر لەزەويەكەمانسەوە دوورە وەلسى بسەپووناكىو گەرمىيەكەيەوە لەپەنجەرەكاندايە، لەھمەموو چاوەكاندا، لىه دەنكۆلەكانى لمى قەراغ دەرياكاندا، لەدلۆپەكانى باراندا، لەكلووە بەفرەكانداو لەئەسرىنى چاوى مندالاندا دەدرەوشىيتەو، بەلام لەھىيچ كام لەو شوينانەدا بوونى نىيىه، خوداش بەقودرەت و شەفقەت و مىھرەبانىو زانسىتى پەھاى خىزى لەھمەموو شوينىڭدايە بەلام زاتىي پىيرۆزى مەزنى ئەو لەھىچ جېگايەكدا نىيە...

ئەدى كى خوداى بەديھيناوە؟

بهر لهههفته یه که پیش ئیستا مالی خزمیکمان میوانمان بوو، کچینکی خنجیلانه و جوانی ته مه ن (٤-٥) سالیان هه بوو. سیویکی سوری گهوره ی له ده ست گرت و هه ر وه ک سموره به ددانه کانی پیشه وه ی که لی ده کرد. لیم پرسی:

- خودا چەند سۆرگەلىكى جوانى بەدىھىناوە، وانىيە؟
 - وازى لەقەپالگرتن لە سيوەكە ھيناو وتى:
 - ئەم سۆرەش خودا دروستى كردووە؟

ویم: "به لی وه کو هه موو میوه کانی دیکه شهم سیوه شه خودا به دیهیناوه، شهویش بق شهوه ی تق بیخویت.." به لی دوای شهم قسه یه لیشاوی پرسیار به رهورووم هات، گهر وردبیته وه، ده زانی کوتاییه که ی به ره و کوی ده چیت.

- ئەي يرتەقالەكە
- يرتهقاله كهش خودا به ديهيناوه!
 - گێلاس چي؟
 - ئەرىش خودا بەدىھيناوە!
 - فستق؟
 - فستقيش...
 - هممم، ههرميش، لالهنگيش؟
- ئەى، ئەى ھىين، ئا! ئەى شىوتى؟ كچۆلەكە لەبەرئەوەى مىوەى ترى بەبىردا نەھات لەجىھانى رووەكەوە گواسىتيەوە بۆجىھانى ئاۋەلان.
 - بالندهكان؟
 - خودا ههموو بالندهكاني هيناوهتهبوون،
 - لەق لەقەكان؟
- به و پییه ی له ق له قیش بالنده یه ، خودا نه ویشی هیناوه ته بوون!
 - مراوي؟
 - ئەرانىش ھەروەھا!

هـهموو بالنـده کانی بـق ریـز نـه کرا بـه لام هه رچـ قنیك بیّـت به رده وام بوو له پرسیاره کان:

- مەورەكان؟
- خودا ههورهكاني ئافراندووه.

ئهم پرسیارو وه لامانه ئهوی کهیفخوش ده کرد، به رلههه ر پرسیاریّك به نه ندازه یه ك پیده که نی و وه ك ئه وه ی بلیّیت تاکو دیّت من زیاترو زیاتر له گوشه یه کدا گهمارو ده دات خوش حالتر ده بور، چیتر بابه ته که ی خستبوره بابی گالته و گه پهوه و که س نه یده توانی بیّده نگی بکات:

- درهختهکان؟
 - چياكان؟
- ئەي ماسىيەكان؟

- مرۆڤەكان؟
- سەگەكان؟
- دۆلفىنەكان؟
 - **ق**رْ؟
- دايك و باوكم؟
- داييرو باييرم؟

دوای ریزکردنی ئهوانه، ئهوهی کهمن دهمیّك بوو چاوه روانی بیستنی بووم پرسی:

- باشه! مامه، خودا ههموو شتێکی هێناوهته بوون، ئهی، ئهی، ئهی، باشه کی خودای هێناوهته بوون؟ دهی فهرموو!

بنگومان وه لامنکم بن وتن ههبوو به لام گرنگ ئهوه بوو به جزریك ریکیخه م ئه و کیژه چکوله یه لیّی تیبگات.

من له سهروبهندی ئاماده کردنی وه لامه که دا بووم له میشکی خومدا، باوکی کچه خوبی تیهاویشت:

-ئای کچم، ئەوە چۆن پرسیاریکه دەیکەیت؟ واز له مامت بینه! کچه چکۆلەکە نیازی نەبوو دەست هەلگری، باشتر، بادەست ھەلنەگری، پووی کردە باوکی و وتی ((چیبکەم ئاوا هات به میشکمدا)).

هــهر ئهوهنــده! مــادهم پرســياريّك ميّشــكى كيژوّلهكــهى وروژاندبوو دهبوو ههر بكرايه، ئهو چـى بكات تــازه كارهكه واى ليّهات.

دهستی نهرمونوّلیم گرت و هینامه لای خوّمهوه، چاوم بریه چاوی و وتم:

((ئافەرىن، تۆ چەند كچێكى زىرەكىت!)) برێك بە قەشەنگى چاوە تەرەكانى قژە كالەكەيدا ھەلٚمدا. وەكو ھەموو مندالێكى دىكە كەمێك شەرمى كردو پاشان كەوتە نازكردن. ئێ دواى ئەمھەموو يياھەلدانە ھەردەبوو گوێ بۆ قسەكانم ھەلْبخات:

((بروانه خودا ههموو ئه شتانه ی دروستکردووه که باسمانکردن، به لام که س خودای به دینه هیناوه چونکه خودا به دیهینه ره و به دیناهینریت)).

وه لامه که م کورت بوو، به لام واهه ستم کرد به س بیّت! چونکه پرسیاره که ی ته ویش هه تا بلیّیت کورت بوو. بی مندالیّکی ته مه ن ٤ سال سه روزیادیش بوو.

··· هممم ···

ناسکولهکه ئیدی پرسیاری لینهکردم، دهستیکردهوه به کرماندنی ماوهی سیوهکهو چوو بن ژووری کوپهکهم تاکو یاریهکانی ببینیت.

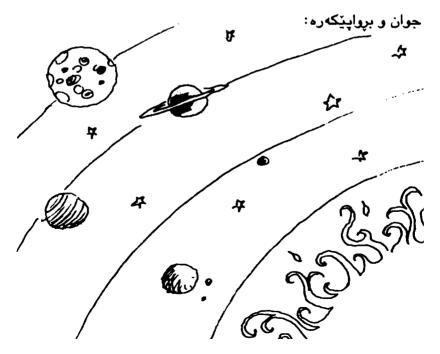
وه لامه که م نه وی ناسوده کرد. هیچ نه بیت بق نیستای... ده زانم نه و وه لامه ی به ومدا بق تق به س نییه.

لـهوهش گهیشـتوم بهدرکانـدنی پرسـیاریّکی ئـاوا میّشـکتم وروژانـدوه، لهبهرئـهوه دوٚزینـهوهی وه لامیّکـی شـیاو و دلنیاکهرهوه ئهرکی منه، وانییه؟

گەر بروانىت ئەو وەلامە بى ئەو تەمەنىە باش بوو ((خودا بەدىھىندرە بەلام ئەو بەدىنەھىنداوە)).

دەلىّى تى بىق رازىكردىنى مىنشىكت بىەر وەلامىه، دەتسەرىت گويىيسىتى ئموونە گەلىك بىت.

باشه! دوو نموونه ههیه له کتیبیکدا خویندمهوه که زور

زهوی پوناکی لهکویوه وهردهگریّت؟ منگومان لهخورهوه!

مانگ روناکی لهکویوه وهردهگریت؟

ئەويش لەخۆرەوە!

مارس چي؟

لەخۆرەوە،

زوهره، مەرىخ، بلۆتۆ؟

لهخورموم، لهخورموم، لهخورموم،

باشه خۆر روناكى لەكوپوه وەردەگريت؟

سەيرە بەلاتەرە؟

پرسيارهکهم دووباره دهکهمهوه،

خۆر لەكوپوه روناكى وەردەگريت؟

بنگومان له هيچ کوٽوه!

چونکه خور خودی خوی سهرچاوهی پوناکییه.

ئه و ههموو ههساره کان رووناك و گهرم ده کاته وه، به لام خوّی رووناکی و گهرمی له شوینیکی دیکه وه وه رناگرینت.

به لِّی بیّمانا بوونی پرسیاری ((خور لهکویّوه روناکی وهردهگریّت)) هیچ نبیه له چاو بیّ مانا بوونی پرسیاری ((کیّ خودای به دیهیّناوه))!

نموونه په کې تر له ههمان کتیبهوه:

شهمهنه فه ریّکی (۱۰-۱۰) فارگزنی بیّنه به رچاوت، هه درانه یه که دانه یه که فارگزنانه شهوه ی دوای خوّی راده کیّشیّت، به لام سه باره ت به بزویّنه ر(لوّکوّموّتیڤ)ه که ناکریّت بپرسین گوایه (کیّ بزویّنه ریّک نه بیّت هه موو بزویّنه ریّک نه بیّت هه موو فارگزنه کان رابکیّشسیّت وه لیّ خسوّی رانه کیّشسریّت شه وا

ههموو ئهم پرسیاره ساده و ساکار، به لام رینیشانده رانه به لاگهی ئه وه ن حه ق وایه پرسیاری ((کئی خودای به دیهیناوه)) هه ر نه کریت پاش ئه وه ی به باشی بیرمان له به دیهاتو وه کانی به دیهینه ری مه زن کرده وه!

بۆقنىك لەسەربانىكەوە دەكەونىتە خوارەوە

لـهقزناغی ناوهندیـدا بـووین، روزید مامزسـتای ئـهدهبمان هزنراوهیهکی سهیری لهسهر تهخته رهشهکه نووسی، تهواو بیرم

نییه هۆنراوه بوو یان شتیکی دیکه به لام ئهوهنده دهزانم دوای ئه و ههموو ساله چهند دیریکی ههن ههرگیز لهبیریان ناکهم و ههمیشه له یادمن، ده لی:

- بۆقىنك لەسەربانىكەرە كەرتە خوارەوه،

كلكى لەرزاندەوە!

جەندرمەيەك ئەرەي بىنى.

وتى: ((لەسەر كۆلى قەبرم بنووسن)).

بۆقتىك لەسەربانىكەوە كەرتە خوارەوە،

كلكى لەرزاندەوە!

جەندرمەيەك ئەرەي بىنى

وتى: ((لەسەر كۆلى قەبرم بنووسن)).

بۆقىك لەسەربانىكەوھ كەوتە خوارەوھ،

كلكي لهرزاندهوه!

جەندرمەيەك ئەرەي بىنى.

وتى: ((لەسەر كۆلى قەبرم بنووسن)).

بۆقنىك لەسەرباننىكەوە كەوتە خوارەوە،

كلكى لەرزاندەوە!

جەندرمەيەك ئەرەي بىنى.

وتى: ((لەسەر كېلى قەبرم بنووسن)).

بۆقنىك لەسەربانىكەرە كەرتە خوارەرە،

كلكى لەرزاندەوه!

جەندرمەيەك ئەرەي بىنى

وتى: ((لەسەر كۆلى قەبرم بنووسن)).

بۆقىك لەسەربانىكەرە كەرتە خوارەرە،

كلكى لەرزاندەوە!

باشه، باشه ئيدى ئەيبرمەوه، تێگەيشتيت چەندىن ساڵه بۆچى ئەم (بۆق) و (جەندرمەيەم) بىرنەچۆتەوه؟ چونكە شتێك نىيە لەبىربچێتەوه!

بابزانین ئےم گالتەرگەپے چ پەیرەندىكى بەبابەتەكلەي ئىمەرە ھەيە؟

پرسيارهکهمان چي بور؟

((کی بهدیهینهری بهدیهیناوه ؟))

ده ی بابلیّن وه لامیّکمان بق نهم پرسیاره ههبوو، نهو کات کاکی پرسیارکهر دهپرسیّت:

((ئەى كىي ئەوى بەدىھيناوە؟)) بابلىيىن وەلامى ئەم يرسىيارەمان دايەوە.

پرسیارکەر پرسیاریکی تری ئامادەیە:

((ئەي ئەو؟))

((ئەرى ترچى؟))

"ئەى باشە ئەرەى لە ب**ۆش ئەرە**رە ھات؟"

بهم شیوهیه بابه ته که دریژ دهبیته و هو تاکو ناکوت به رده وام پرسیاره کان به بی و ه لامیکی دروست ده میننه و ه .

"بۆقىك لەسەربان كەوتە خوارەوە،

كلكى لەرزاندەوه!

جەندرمەيەك ئەمەي بىنى...."

بەلى ئەم دووبارە كردنەوەيە پەيوەنديەكەى بە بابەتەكەى ئىمەوە ئەوەيە، زۆر بىمانايەو ھەرگىز ناگاتە ئەنجامىك!

ئیستا با ئەر رەلامەى بە كچە چكۆلەكەم دا بەبىرخۆمانى بهینىنەرە: ((خودا ھەمور ئەر شىتانەى بەدىھینارە كە باسمان كرد، بەلام كەسیك ئەرى بەدىنەھینارە، چونكە ئەر خودايە)).

به لن خودا به دیهنده ، به دیهاتوی نییه و بنباکه له وهها بابه تنك.

مادهم خواوهند بهدیهینه ره، هه رئه و خودامانه که وایه پرسیاری ((کی خودای بهدیهیناوه؟)) بی وه لامه چونکه ئه و بهدیهینه ره و به دیهینه ریش به دی نایه ته له لایه نکه سینکی دیکه وه بروانه په روه ردگارمان له قورنانی پیروزدا چلون باسی خویمانی بی دهکات:

" بلّي: خودا تاقانهيه، ههموو شيتيك له ههموو باريّكدا پيّويستى بهخودايه، ئهو نيازى بههيچ كهسيّك نييه، ئهو لهدايك نهبووهو كهسيّك ئهوى نههيّناوهته دنياوه، هيچ كهسيّك هاوتاى ئهو نييه "سورهتى الإخلاص: ١-٤.

بهرلهوهی خودا ئهم سورهته بق پیفهمبهرمان بیریت نهزانی چی روویدابوو؟

کهسیّك هاته لای حهزرهت و لیّی پرسی: ((ئهگهر خوا ههموو شتیکی ئافراندووه، ئهی کی خودای ئافراند؟)).

ئەران منىدال نەبوون بەلكو پىاوگەلىكى بەتەمەن بوون، پىغەمبەرمان گەدلگران بور لەرەى كە ئەر پىيارە بەتەمەنانە لەگەل ئەرەى دەيانزانى بەلام ئەر پرسىيارەيان كرد.

خوای گهورهش بق وه لامدانه وهی نه و که سانه نهم سوره ته ی به حه زره تی جبریل (سه لامی خوای لیبیی) دا نارده خواره و ه

بووني خودا چلۆن بوونێکه؟

تامه زر قبوونی تق بق خوداو پرسیار کردنت ده رباره ی نه و به بی ترس و دله پاوکی کاریکی زور باشه و جیگای پیزه و نور جاران ده لیم تامه زر قبوون و به دوادا چوونی که سیک بی خودای خوی کاریکی زور ناساییه و به پیچه وانه وه به دوادانه چوونی کاریکی نامویه و

مرۆ دەبنت بەتاسەى ناسىنى خوداى خۆى بنت و ھەول بىق ناسىنى بدات. زاتنكى چۆنە؟ بۆچى ئىمەى بەدىھىناوە؟ چى لە ئىمە داوادەكات؟ چۆن دەتوانىن ئەو باشىتر بناسىن و بىق ئەو ھەموو شتە جوانەى بەئىمە بەخشىيوە چۆن دەبنىت سوپاسى بكەين.. ئەم پرسىيارانەو چەندىن پرسىيارى تىر ھەيە دەبنىت بكرين و بەدواى وەلامدا بگەرىنىن...

به لّی نابیّت ئه و خالّه مان بیربچیّت: که ئه قلّی ئیمه ش سنوریّکی ههیه، توانای تیگهیشتنمان هه تا جیّگایه ک هاوریّمانه و له سنوری خوّی ناکاته نه و به ره و ه .

من کاتیّك له تهمهنی تودا بووم کومه له کتیبیّکم خویدهوه که زور میشکیان جهنجال کردم، ههرچهنده ههولم دهدا نهمده توانی وه لامیّکی رازیکه ر بو پرسیاره کانم چنگ بخهم.

حهزم دهكرد خودا بناسم،

ئەر كەستكى چۆنە؟

لەچى دەچێت؟

لەكرىيە؟

له و سهردهمه دا کتیبیکم نهبوو وه لامی نهمانه ی تیدا بیت، واته به قهد تی بهختم باش نهبوو! ههروه ها که سیکیشم نهده ناسی وه لامم بداته وه...

ئەرە ھات بەبىرمدا كە: "مادەم ئەقلە ويناى خوداى بۆناكريىت ئىدى بۆچى برواى پى بهينم! ؟ بەلى وايه، ئايا بروانەكردنى مرۆۋ بەبابەتگەلىك ئەقلى تىپەرى ناكات شتىكى ئاسايى نىيە؟"

رۆژێکیان له مالهوه بهتهنیا بووم، لهلای پهنجهرهکهوه دانیشتبووم، تهماشای سهماو ههلبهزو دابهزی پهلی درهختی باخچهکهمانم دهکرد، که بهدهست رهشهباوه دهینالاند.

له پر كۆمەڭنىك پرسيارم لا دروستبوو:

من لهكويم؟

لەژوورەكەمدا ..

ژوورهکهم لهکوييه؟

لهناو ماله كهماندا!

مالمان لهكوييه؟

له كۆلانى خۆمان.

ئەي كۆلانى خۆمان؟

لهگەرەكەكەدايە، لە بازارى ئادايە.

بازاری ئادا؟

له تورکیایه

توركيا؟

بنگومان له شونننکی سهر زهوییه، دهبی له کونی تر بنت!

زهوى؟

له كۆمەلەي خۆردايه!

كۆمەلەي خۆر؟

لهناو گالاکسی (ریکای کاکیشاندایه)!

باشه رێگای کاکێشان دهکهوێته کوێوه؟

له ئاسماندايه..

ئەي ئاسمان؟

ئاسمان؟

به لی نه وه ی ناوی دهنین بوشایی ناسمان، نه و له کوییه ؟ نازانم له وانه یه نه ویش له ناو ناسمانیکی تردا بیت.

ئەي ئەو ئاسمانەي تر لەكوپىيە؟

هیین، میشکم نالازبوو، کهس وه لامی نهم پرسیاره نازانیت نیدی!

راسته ئەمەيە وەلام! ئەقلى ھىيچ كەسىنك تىپەرى ئەرە ناكات؟

ریری میروّ ناتوانیّت وه لامی چهند پرسیاریّك بداته وه وهك: "بوشایی ئاسمان له كویّیه ؟ ئهگهر شویّنیّك هه بیّت بوشایی ئاسمانی له ناودا بیّت ئه و له كویّیه ؟...

بۆیه مادهم ئەقلم گەورەیى ئەو زاتەى بۆ ھەلناگىرىت نابىت نكولى ئى بكەم.

مەندى شت مەيە مىچ كاتىك ئەقلام تىپەرى ناكات. مەندىك شت مەيە ئەقلى مىچ كەسىك تىپەرى ناكات.

هەنىدىك شىت ھەيىھ گىەر بىتسوو ئىمقلى ھىمموو مرۆۋايىەتى يەكبگرىت ھىشتا ئاتوانىت لىلى تىبگات.

لهبه رئه وه ماده م ناتوانین په ی به نه م دونیایه ی تیدا ده ژین به رین، نه ی به نه قلّی کنی گونجاوه بتوانین به ته واوی په ی به خودایه ک به رین که نه م گهردوونه ی له نه بوونه و هیناوه ته بوون، واته کاتیک هیچ شتیک بوونی نه بوو نه و هه بووه.

من ئەو كاتە ھەولام دەدا ئاوى زەريايەكى گەورە بخەمە ناو پىلەرداخىكى بچىكۆلەرەو جىڭلىلەى بكەملەرە، ئايسا ئەملەدەكرىنىدى؟ ...

ئەمپۆئە رووداوانى بىركەوتە وى دىن: ((مىرۆ قلەتەمەنى گەنجىدا زۆر بەخۇيدا دەنازىت))، چونكە بى زانىنى سىنورى رىيى خىزم نىيازم بەرە ئەبور لەسىنورى بۆشبايى ئاسمانىدا بگەرىد، ئەرە بەس بور لەكاسەي سەرى خۆمدا بەينىمەرە.

هیشتا نهمدهزانی میشکی مرزق "که له ملیارهها خانهی دهماریی پیکهاتووهو پیکهوه بهههماههنگی دهستیی یهکیان گرتووه" چون کاردهکات.

ژیری مروّق هیشتا له میشك و ژیریی خوّی تینهگهیشتبوو واته ئهقلمان تیپه ری ئهقلمانی نهده کرد! ئەگەر بەبيانووى ئەوەى ئەقلمان تىپەرى ناكات نكولى بكەين دەبىت پىش ھەموو شىتىك نكولى لەبوونى ئەقلى خۆمان بكەين. چونكە ئەقلمان تىپەرى ئەويش ناكات!

له چهند سالّی داهاتوودا دهرکم بهوه کرد چهندین بابهتی تر همه ن شهقلم نایانپیکیست و وینای بق ناکریست، لهوانه "روّح و ریان".

ئیمه ناتوانین له نزیکترین شتانی خوّمان که روّح و ژیانه بهباشی تی بگهین، شهی چوّن ده توانین بهم نهقله سنوردارهمانه وه له زاتی یهزدانی مهزن تیبگهین! ؟

خن خودا داوای ئەوەمان لیناکات ھەولىدەین لە زاتى ئەو تى بگەین، بەلام دەكریت لەریگای تیروانینی بەدیھاتووەكانییەوە ئەو بناسین، لە بوون و یەكتایی ئەو تیبگەین، بىزانین ئەو چۆن خودایەكەو سیفەتەكانی چۆنە.

خودا لەبەرئەمە ئىمەى ھىناوەتە بوون.

لەسەرمان پێويستە ئەو بناسىن، خۆشمان بوێت و پەرستشى بۆ بكەين.

گەردوون يەرتووكێكە ؛

سى دانه پیشهوای گهوره ههن پهروهردگارمان پیدهناسینن، یه کهم: پیغهمبهرمان ﷺ، دووهم: قورئان و سییهمیشیان: گهردوونه.

وهره باپیکهوه لهم وهرزی بههارهدا چاو بهچهند لاپه وهیه ك له کتیبی گهردووندا بخشینین. بابزانین نهم پهرتووکه زهبه لاحه ده رباره ی په زدانمان چییمان پیده آیت، ببینین و فیرببین.

ئهم پهرتووکهی گهردوون لاپه پهکانی به ژماردن و دیپه کانی به خویندنه وه ته واو نابیت. با بروانیینه یه ک دوو دیپ ساده ی یه ک دوو لاپه په .

سەيركە ئاسمان گەورەترىن و سەرىجراكىشىترىن لاپەرەى ئەم كىنىپى گەردوونەيە.

به په رده ی ره شی شه وی و ملیاره ها ئه ستیره ی قه شه نگه و ه چه ند جوان رازینراوه ته و ه !

نه په تنک و نه منخنک نه و نه ستنرانه ی پاگیر کردووه، له کاتنکدا خنمه یه کی بچوکیش به بی بوونی منخ راگیرنابنت. ئەوە خودايە كە ھەموو ئەوانەى لىە بۆشاييدا راگىركىردووەو بىسەبى ئىسەوەى بەيەكسدا بكىشسىن لىسە خولگەكانيانسدا دەيانسورىنىتەوە.

به لی شهم لاپه رهیه به نه ستیره کانیه و ه توانستی ره ها و بیکوتای په روه ردگاری مه زنمان بن به یان ده کات.

وهره با ئيستا سهيريكي رووي زهوي بكهين.

لهم وهرزی بههارهدا پووی زهوی وهکو فهرشیکی گهورهی لینهاتووه بهباخ و باخات و کیلگهو گول و نیرگس پازینرابینتهوه. لاپهپههی بههاریش به ههموو گول و گولزاره یهك له یهك جوانترهكانییهوه بهشیك له كارسازی سنعهتی موعجیزهیی بهدیهینهرمان بر دهردهخات.

ئهگهر چاو بکهینهوهو بهباشی شهم لاپه وه گولداره بخوینینهوهو بهوردی لینی بروانین شتیك له ناخمانهوه هانمان نادات بلین "خوداوهندا گهر دروستكراوانی تق ئهوهنده جوانبن ئهی ئایا دهبیت خوت چهنده جوان و جوانکار بیت"؟!

با خیرا لاپه په که هه کنه دهینه وه سهیریکی نه و میوه ته پو تازانه ی سه رپه لی دره خته کان بکه ین.

سیّو، گیّلاس، ههرمیّ گولاوی، ههناری ههمه تام و قهباره جیاواز... دەبىنى ھەمور ئەر مىرانە لەسەر پەلى درەختەكانيانەرە - لىلەرىتگاى رەگەكانيانسەرە ئسارىتكى قسورارى دەخۆنسەرە- بەشىرەيەكى ئامادەكرار بىشكەشمان دەكرىت!

ئهمانه له لایهکهوه خوشهویستی بیپایانی پهروهردگار بوبهندهکانی پیشان دهدات و له لایهکی دیکهشهوه ئهو شهفقه و بهزهیی خوشهویستییه گهورهیهی ئهو له بابه و بهخیوکردنی زیندهوهرانهوه ناشکرادهکات. ئهگهر خودا بیویستایه دهیتوانی بهو شیّوه قوراویه بهخیّومان بکات.

بروانه ئەر ئاۋەلانە، چەندە ۋمارەيەكى زۆر ئاۋەل ھەيە لەم لاپەريەدا؟! دەيانبينيت؟

نه و مانگایانه ی خزیان گژوگیا ده خزن و شیریکی ساف و بیگهردو به سودمان ده ده نی هه نگی هه نگوینده د، بالنده کزچکه ره کان به بال ده فرن و به ناسانی گهرمیان و کویستان ده که ن.

ئایا بوونی ئەم ئاژەلانە گەورەیی دەسەلاتی یەزدانی مەزن ناخەنە پیشچاو؟. بروانە كۆمەلىنكىان خاوەن بیچوون، چەند بەووردی ئاگاداری بیچووەكانیان دەكەن. درندەترینیان كەمترین ئازاری بیچووەكانیان نادەن.

که وایه له دلیاندا به زهیی و میهره بانی ههیه . که وایه شه و خودایه ی نه وانی هیناوه ته بوون به خشنده و میهره بانه .

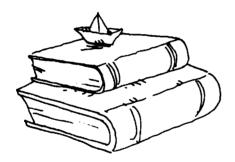
ئیستاش با سهیری یه کیک له قهشه نگترین لاپه په کانی ئه م په رتووکه بکهین، با ئاوینه یه بهینین و ته ماشای پوخسارمان بکهین. له سهرزه وی ملیاره ها مروق هه مووشیان پوخساریان ههیه، که چی هیچیان له گه ل ئه وی تردا یه کسان نییه. ده بینین له پووبه ریکی به قه د ناو له پی ده ستیکدا لوتیک، دور چاو، دور گویچکه و لیدویکی نه خشاندووه، له سه ر شیواز گهلیکی جیاوازی به نه ندازه ی ژماره ی مروقه کان.

لاپه ره ی روخسار هه زاره ها هونه ری به دیه یننه ری گه و ره مان نیشان ده دات. بن نموونه ، خودایه که دوو چاوی به نیمه به خشیووه تاکو پینی ببینین بینگومان خودی خوی بینایه ، خودایه که دوو گویچکه ی به نیمه به خشیوه و نیمه ش چه ندین ده نگی پیده بیستین بینگومان خودی خوی هه موو ده نگیک ده بیستین.

به لی به م شیوه یه گهردوون به لاپه په نه ژمار نه کراوه کانیه وه به دیپه به دیپه میکوتاییه کانیه وه گه لیک وانه و پونکردنه و همان پیده لیت ده رباره ی نه و په روه ردگاره ی که ده مانه ویت بیناسین و زانیاری زیاترمان هه بیت ده رباره ی.

گــهردوون پــهرتووكێكى گەورەيــه، ئێمــهش پێويســته بيخوێنينهوهو له دێڕهكانيـدا هەوڵبـدەين بهديهێنـهرى جيهانيـان بناسين.

ئهگهریش ئهقلمان تیپه پی گهوره یی زاتی خودا نه کات، ده توانین لهوه تیبگهین که ئه و چلون زاتیکه و کاتیکیش ناسیمان زیاتر خوشمان دهویت.

بۆچى خودا يەكتايە؟

لهبه رئه وه ی بیجگه له (الله) خودایه کی تر نییه، نه و یه کتایه. گرنگترین بنه مای دینی نیمه -ئیسلام- یه کتایی خودایه، به مه ده لین (ته و حید).

له دینی ئیمه دا هه موو شتیك له باوه پهینان به یه كتایی خوداوه دهستنده كات.

له ولاتنکدا دوو سهرۆك نابنت. له شارنکدا نابنت دوو سهرۆکى شارهوانى ههبنت. ههتا ئهو پادهیهى له گوندنکدا ناکرنت دوو موختار ههبنت. ئهگهر ههبووایه بارودوخ تنکدهچوو ئهو کات یهکینان بیوتایه (وهره) ئهوى دى دهیوت (بروز)و بهبینچهوانهشهوه.

له و نموونانه وه دهبيت له وه تيگه يشتبيت گهر كاريك له به ريوبه ريك زياتري هه بو و تيكده چيت.

ههموو کاروبارهکانی ناو ئهم گهردوونه فراوانه به پیکوپیکی و بی هه که ده ده ده پوات به پیوه ، نه نه ستیرهکان ده کیشن به به کداو نه ئه تی مه کان ، به پیوه چونی کارهکان به م شیوه پر پیکوپیکییه به کتابی خودامان بی روونده کاته وه .

دەبنىت تاكە خودايەك ھەموو ئەسىتىرەكان ھەلسىوورىنىت بۆيە بەيەكدا ناكىنىشن، دەبنىت خاوەنى ھەموو ئەتۆمەكان تاكە خودايەك بىت بۆيە ئەو پىنووسەى سەرمىزدەكە لەخۆيەوە ناگۆرىت بەبۆمبىكى ئەتۆمى!

بیّگومان زیاده روّیی له وته کانیدا نییه! نهگهر بیّت و ئهلیکتروّنی ئهو نهتومانهی پیّنووسه کهیان پیّکهیّناوه بچن بهناویه که دا بلیّیت چی رووبدات؟

بۆچى ئۆتۆمبىلەكان دەكىشىن بەيەكداو رووداوى داللەزىنى لىدەكەويتەوە؟ چونكە شۆفىرى ھەر يەك لەوان جىاوازن! ھەر شۆفىرى ئۆتۆمبىلەكەى خۆى بەپنى پىۋەرەكانى مىشكى خۆى لىدەخورى، لە شوينىكداو لە ھەمان كاتدا يەكىكىان بىيەويت بىلىت، گەر دانەيسەكى تىر بىيەويت بىروا ئىەوكات كارەكسە تىكدەچىت! ئەي باشە ئەسىتىرەكان بىق ناكىشىن بەيەكىدا؟ لهبهرئهوهی ههمان کاربهدهست ههموویان دهبزویننیت. یه ک زانای کارا بریار لهسهر شویننی روشتنیان دهدات بویه نابیته هوسه ههرکهس بو خوی. ههروهها ئهستیرهکان به راهه که که که که که که که که که ناسمانداو که راسهرماندا دین و دهچن.

وەك چۆن لەولاتىكدا دور سەرۆك،

له شاریکدا دوو سهروکی شارهوانی،

له گوندیکدا دوو موختار نابیت ههبیت، ههرواش سولتانی ئهم گهردوونه تاکه کهسیکه، تاقانهیی ئهو لهههموو شتیکدا دیاره.

ئیستا نموونه یه کی دیکه ت بن ده گیرمه وه، به لام ده بیت به جاکی گویم بن راگریت.

همموو شتێك يەكتايى خودا دووپات دەكاتەوە

وردبهرهوه له کهرهسته کانی ماله وه تان، قه نه فه کان هیی کارگهیه که، ته له فزیق نه کسی کارگهیسه کی تسر، میسزی نا نخواردنه کسه و کورسیه کان به رهسه می کارگهیسه کی دیکه یسه. هه رچی قالیه کانیشه له جینگایه کی تر کریوتانه.

به لام ئه و گهردونه ئاوا نییه! به لکو لهسه رههموو کهرهسته کانی ئیره نیشانه ی ههمان که سی پیوهیه: "خودا منی هیناوه ته بوون".

ههموو شتیک لیّره، میوهکان، درهختهکان، خوّر، بالندهکان و منداله ساواکان...ههر شتیک که به میشکدابیّت، پیّکهوه به پهیوهندیّکی هینده بههیّز پیّکهوه بهستراون که هیچ شتیک ناتوانیّت لیّکیان جودا بکاتهوه، یه دانهیان هیی کی بیّت، ههموویان هیی نهون.

یه دانه یان کی ئافراند بیتی هه موویان هه رئه و ئافراندوونی، که سیکی تر ناتوانیت بانگه واز بکات و بلیت "من ئه مهیانم به دی هیناوه".

بق تیگهیشتن لهمه نمونهی پهرداخیك شیرت بق باس ده کهم: تیستا یاریه کی پرسیارو وه لام سازده کهین، من دهپرسم و توش وه لام بده ره وه:

- ئەو پەرداخە شىرەى لەسەر مىزەكەيە چۆن ھاتە ئەوى؟؟
 - دایکم لهناو بهفرگرهکه هیننای و لهویدا داینا.
 - باشه چۆن هاته نيو بهفرگرهكهوه؟
 - من دويني له ماركيته كه كريم.
 - ماركێته كه شيره كه ي له كوي هێنا؟
 - ممم، گیانه کهم ئهم شتانه کارگهیان ههیه ئیدی.

- زور باش دەروين، باشە ئەي كارگە لە كويوه دەيھينيت؟
- جنگایه که مه به بنی ده لنن مولی شیر - مولی شیر له کویوه ده بهیننیت؟ - مولی شیر اه کویوه ده بهیننیت؟
 - بيكومان له مانگاكانهوه وهريدهگرن!
 - ئەي مانگاكان؟
 - دهی دیاره، بهدریّرایی پورگار گروگیا دهخون و له ناو سکیاندا ده یکهن به شیر.
 - گژوگیاکان له کوێوه هاتن؟
 - ئەوانىش لەناو خاكدا جېگىردەبن، لە وەرزى بەھاردا سەوز دەبن ..
 - كەواپە دەبيت چۆنيتى ھاتنى بەھار روونبكريتەوه!

- به سورانه وه ی زهوی به دهوری خوردا و هرزه کان دروست دهبن، به هاریش یه کنکه له و و مرزانه، ناوایه نیدی....
- زۆرياشه، بائيستا سهرهتاو كۆتايى ياريەكەمان پيكەوه ببهستينەوه.

ئەنجام بەم جۆرەيە:

- بن هاتنی پهرداخیک شیر بن سهر میزهکهی تن، پیویسته گنی زهوی بهدهوری خوردا بسوریتهوه!
 - بهخودا راست ده لنيت!
- بەراى تىق بىق بەدىھىنانى بەرداخىك شىر بىرويسىت نىيە خۆرىش بەدىبھىنرىت؟
- به لئ كهسيك نه توانيت خور به ديبه ينيت ناشتوانيت يه رداخيك شير دروست بكات.
- ئەمە ئەوەمان بۆ روون دەكاتەوە كە خاوەنى راستەقىنەى يەرداخىك شىر، خاوەنى خۆرىشە.

ههمور شتیکی ناو نهم گهردوونه وهکو نهو پهرداخه شیره پهیوهسته بههموو شتهکانی ترهوه، نهوهی نهتوانیّت یهکیّك لهوان دروستکردنی هیچیانی نییه! بهلیّ تاکه پهرداخه شیریّك یهکتایی خودامان بهم شیّوهیه پیّ نیشان دهدات.

ناکریّت کهسیّك میشه کهی نافراندبیّت و کهسیّکی تر خور، به لکو هه درووکیان بو هه مان نافریّن دهگه ریّنه وه، چیدی پیّویست به وتنی نهو هاویه شیانه ی لهنیّوان هه ردوولا هه یه ناکات.

هەروەك لەم ئموونەيەدا ھاتووە:

ههرکهسیک بالنده کانی هیناوه تهبوون هه رئه ویش شهم ههوایه ی هیناوه ته بوون، چونکه نهم بالندانه ته نیا لهم جوره ههوایه دا ده توانن بفرن. خودایه ک که بالنده کان، باله کانیان، ته نانه تدانه دانه دانه دانه ی په په باله کانیانی دروستکردووه هه ر نهویش به رگه هه وا (نه تموسفیر)ی له ویدا راگرتووه.

تى ئىسىتا دەتوانىت بى خىزت لەمبودەكان و درەختەكان و جەستەى خۆت نموونە دەربىنىت، بىر لەھەر شىتىك بكەيتەود يەكتايى خودات نىشان دەدات.

ئەوەى باوەر بەخودايەكى تاقانە نەھێنێت ناچارە خوداگەلى جۆراوجۆر بپەرستێ!

مىرزۇ ئەگەر خارەنى بارەرىكى راست و دروست ئىەبىت بەخوداى تاقانىه، گەلىك پىكەنىناويە، لەگەل ئەرەشىدا زۆر جىگاى داخەر خەمھىنە.

بۆ نموونه میتۆلۆژی (ئەفسانەزانی)یەكانی یۆنانت بیستووه. لەویدا بەسەدەها ناوی خواوەندی جۆربەجۆر ھەیە، ئیدی وایه مرۆڅ كه باوەپی بەخودای تاقانه لەدەستدا ناچاره ملكەچی بكات بۆ چەندین خواوەندی درۆینه كه هیچ بنهمایهكیان نییهو مرۆڅ بهخهیالی خوی دەیخولقینی.

شتانیک خوشیان دهوین، شتانیک لیّیان دهترسین، شتانیک پیّویستیان پیّیهتی ههریهکهیان خودایهکی تاییهت بهخوّیان رادهگهیهنن.

بن وینه خواوهندی رهشهبا، خواوهندی شاگر، خواوهندی دهریا، خواوهندی چیا..هتد.

هینده کان ئهم بابهتی خواوه نده به جوّریّکی زوّر سهرسورهیّن لیّکده ده نه وه، هه تا ئه مروّ باوه ریان به سه ده ها بگره هه زاره ها خواوه ندی جیاواز هه یه ، یه کیّك له به ناوبانگترینیان مانگایه ،

خوای گهوره دهفهرمویّت: ((ئهگهر له ئاسمانهکان و زهویدا بیّجگه له(الله)خودایهکی دیکه ههبووایه، ئهوکات له هیچ کام لهو دووانهدا ریّکوپیّکی(تهرتیب)نهدهما،)) الأنبیاء: ۲۲.

خودا چۆن دەتوانىت لە ھەمان كاتدا ئەو ھەموو كارە ئەنجام بدات؟

زۆربەي ئەو پرسىيارانەي دەربارەي خودا لەلامان دروست دەبيّت بەھۆى ئەرەرەيە كە بەپيّى قەدو قيافەي خۆمان بىر لەخودا دەكەينەرە.

دەپرسىت گوايە "كە من ناتوانم ئەنجامى بىدەم خودا چۆن دەتوانىت بەئاسانى ئەنجامى بدات؟".

راسته! تق له ههمان كاندا تواناى روانينت بق دوولاى جياواز نييه.

له ههمان کاتدا دوو وشهی جیاوازت بن ناوتریّت، دوو وشهی گوتراو لهههمان کاتدا ناتوانیت ببیستیت، گهر بشیبیستیت ناتوانیت لیّیان تیبگهیت.

ئەقلا و جەستەت سىنورى دىيارىكراوى خۆيان ھەيە، يەكىك لەوانەش ئەمەيە:

لهیهك كاندا دووشتی جیاواز ناتوانیت ئهنجام بدهی تهنانه ت بیربکهیته وه! بسه لام لسه وه رزی بسه هاردا ملیاره ها خونچه له شه و یکدا ده کریته وه. له سه روبه ندی کرانه وه ی خونچه کاندا ژماره یسه کی له پاده بسه ده ریخچوه بالنده (زهرنه قوته) لهناو هیلکه کانیه وه دینه ده ره وه.

له کاتی گهوره بوونی بنچوه کان له ننو هیلکه کاندا، ملیاره ها توری وهشینراو به زهویه کانه و هدته قن و چرن ده که ن.

هـهر لـهم کاتـهدا دلوّپـهکانی بـاران لهسـکی هـهورهکانی ئاسمانهوه لـهدایك دهبن. لـه کاتی بـارینی دلوّپـهکانی بارانداو نانهوهی دهنگی پر له موّسیقای کاتی بـاران، هـهزارهها کوّرپـه لهدایك دهبن.

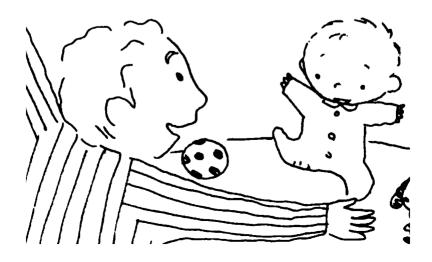
له کاتی یه که مین ده نگدانه و هی نوکه نوکی کورپه کان له گویچکه ی دایکه کانیاندا، له سهر پووی خور ژماره یه کی زور ته قینه و ه رووده دات.

هـهزارهها بـهردی ئاسمانی دهکهونـه سـهر پوی مانگ و بهخوش کهیفیهکهوه پهلکه زیرینـهی پهنگاوپهنگی نهقاشی کراوی نیّو ئاسمانی شین نیشانی یهکتری دهدهن.

لەسەروبەندى درەوشانەوەى پەلكەزىپىنەدا، چەندىن مەتر لە رىخىدى درەوشانەوەى پەلكەزىپىنەدا، چەندىن مەتر لە رىخىد ئاوەكانىدا، مليارەھا ماسى گچىكە بىق يەكسەمىن جار يىشوەكەوانەكانيان دەبزوينن.

کاتیک ماسیه کان به خیرایی له مهرجانه رهنگاورهنگه کان دوورده که ونه وه، له هه مان کاتدا باوکیک بر یه که مین جار چاوی ده که ویت به داره داره ی منداله که ی.

شیریک دهنه رینیت، که سیک تربه ی دلی دیت، که ناریه ک بی یه که مجار ده خوینیت، فیلیک له ناو جه رگه ی دارستانیکدا دوا هه ناسه ی هه لده مریّت.

قەلەرەشىكى پىرى سۆعبەتچى ھەولى شكاندنى تـويكلى ئـەو گويزەى حەشارى دابوو دەدات.

له شویننیك روز تازه هه لدیت و له شویننیكی دیكه ئاواده بیت. مندالیك خه و ده بینیت و یه كینیكی دیكه به دهم خه نده یه که وه ، ده لیت "به یانیت باش دایه گیان"

لهناو جهسته دا ملياره ها خانه دهمرن و نهوهنده ي تر له دايك دهبن.

خوین بهناو مولوله کاندا ده پوات، دلّت لیّده دات، خانه کانی میشکت پهیام بن یه کتری دهنیّرن....

ئەستىرەپەك دەكشىتى....

له ئاسمان فریشتهکان زهردهخهنه دهکهن.....

ئهمانه و ملیارههای تری وهکو ئهم کارانه، بهبی ئهوهی تیکه لی یه کتری به بن و به یه کدا بکیشن یاخود تهرازوویان تیکبچیت، به فهرمانی خودا جی به جی ده بن و ته واو ده بن.

له ههمان كاتيشدا...

تۆ دەپرسىت:

"خودا چۆن دەتوانىت لە ھەمان كاتىدا ئەم ھەموو كارە ئەنجام بدات و بھىنىتەدى؟". گەر بە وردى چاويك لە چواردەورى خۆت بكەيت، گەلىك مەخلوقى خودا دەبىنىت و چەندىن كارىشت چاو پىدەكەويت كە لە ھەمان كاتدا دەكرىت.

ئەو كات باوەرنەكردنت بەوەى خودا بەھۆى تواناو قودرەتى نەبراوەيەوە دەتوانىت ناكۆتا بەدىھىنداوى خۆى بھىنىت بوون، شىاوى باس نىيە.

بۆ وينه بيوانه ئەو خۆرەى پەروەردگار؛

به هـ ه لهاتنی هـ ه موو که س و شتیک له هـ ه مان کات. دا روناك دهنه وه .

وشه بهوشهی پیاویکی قسه که رلهبه ردهم دهیه ها هه زار که سدا له لایه ن گویچکه ی ناماده بووانه و ده بیستریت.

هێزی کێش کردنی زهوی لهههمان کاتیدا ههمووشیتێك کێش دهکات.

هـهموو ئهمانـه بـههزی یاسـای بـهدهیّنراوی خواوهنـدهوه دهبیّت. کهوایه بهدیهیّنانی ههموو بوون لهههمان کاتـدا لهلایـهن خوداوه بهئهندازهی پووناککردنـهوهی ههمووشتیّکی سـهرزهوی لههـهمان کاتـدا، بهئهنـدازهی بیسـتنی وشـهکانی قسـهکهریّك

لهلایهن دهیهها ههزار گویکرهوه، بهئهندازهی کیشکردنی ههموو شتیّك بههری هیّزی کیشکردنی زهویهوه، کاریّکی ئاسانه.

خودا فهرمان دمكات"ببه"، دمبيّت

خـودای گـهوره دهفـهرمویّت: ((ئیّمـه ههرشـتیّکمان بویّـت، و تهمان بریتیه له(ببه) و تهویش دهستبهجیّ دهبیّت،)) النحل: ٤٠

خودا چەند بەئاسانى گولۆك بەدىبھۆنۆت، ھەر بەو ئاسانيەش بەھارۆك سازدەكات.

خودا چەند بە ئاسانى ئەتۆمىك (گەردىلەيـەك) ھەلسـورىنىت، ھەر بەو ئاسانيە ھەسارەكانىش ھەلدەسورىنىت.

خودا چەند بەئاسانى يەك مىرۆڭ بىرىنىت، ھەر بەو ئاسانيە ھەموو مىزقايەتى دەرىنىت.

كاره بچوكەكان ئاسانن، كارە گەورەكانىش قورسىن. بەلام ئەمە بق ئىمە وايە.

بق خودا بچوك و گهوره وهك يهكن.

بق خودا كهم و زؤر وهك يهكن.

بق خودا یهك و ههزار تهوفیریك ناكات.

بق خودا جياوازيهك لهنٽوان قورس و سوكدا نييه.

چونکه خودا ده لَیْت ببه! ههرچیه کی بویّت نهوه دهبیّت! بق تیگه بشتنی زیاتر له بابه ته که نموونه یه ک باس ده که بن: تۆ خويندهواريت هەيەو دەتوانيت بنووسىيت، واتە پيتەكان رىكىخەيت و وشەو رستەيان لى دروست دەبكەيت.

ئيستا پيم بلي، گهر قه لهمه که ت بگريت به ده سته وه بنووسيت (په ك)! ئاسانتره ياخود (هه زار)؟

چی، وتت جیاوازی چییه؟

چۆن گیانه که م؟ چۆن جیاوازی نیه، یه کیکیان (یه ك) ه و ئهویدی (هه زاره) ه ؟

بهدلنیایه وه ته وفیریکی نییه، بن که سیک بزانیت بنووسیت، نووسینی (یه ک) و (هه زار) هیچ جیاوازیه ک له نیوانیاندا نییه بیجگه له پیتیک.

بەر پێيەى نورسىنى(يەك) لە (ھەزار) ئاسانترنىيە، كەراتە نورسىنى (ھەزار) لە (يەك)ىش قورسترنىيە.

باشه جیاوازی له نیّوان نووسینی وشهی (بچوك) و (گهوره) دا ههیه؟ ثایا وشهی (بچوك) لهبهرئهوهی بچوكه ئاسانه، یاخود وشهی (گهوره) لهبهرئهوهی گهورهیه قورسه؟ ههردووكیان ئاسانن.

له روانگهی ئهم نمونه ئاسانهوه بۆمان دەردەكهويت كه:

بق ئه و خوایه ی له نهبونه وه ده هیننیته بوون جیاوازیه الله نیوان بچوك و گهوره دا نییه.

چ گەردىلەيەك و چ ھەسارەيەك، چ تاكمە گولٽىك چ ھەزارەھا گول بق خودا يەكسانن.

که خودا فهرمانی کرد (ببه) ههرچیه کی بویّت دهبیّت، خودا مهیلی لی بیّت چ یه دانه و چ ههزار دانه دههینیّته بوون.

خودا گهر مهیلی لیبیت گهوره دروست دهکات و بچوکیش. یهك گول دینیته برون.

درهختنك ديننيته بوون.

به هاريك دينيته بوون.

بههه شتيك دينيته بوون.

ههموو بۆ خودا يەكه.

گەردىلەيەك دېنېتە بوون.

مێشێك دێنێته بوون.

چيايهك دينيته بوون.

زەويەك ديننيتە بوون.

وهك چۆن مليارهها ميش دينيته بوون، مليارهها ههسارهش دينيته بوون.

ههمووی بق خودا به کسانه.

ئەو فەرمان بدات (ببه) ھەر شىتۆك مەيلى لۆبۆت لەدايك دەبۆت بەبى يەك و دوو...

كه فهرمان دمكات (ببه)، چون دهبيّت؟

ئەگەر تۆ بلانى (ببه) ھىچ شتۆك نابىت، ئەگەر من بلايم (ببه) ھىچ شتۆك نابىت، ئەگەر ھەردووكىشىمان پىكەۋھ بلايىن (ببه) ھەر ھىچ شتۆك نابىت!!

مشتیک خوّل بگرین بهدهستمانه وه بلّین (ببه بهگول)، نابیّت. هیّلکه یه بگرین بهدهستمانه وه بلّیین (ببه به بالنده)، ناکریّت له پر له شهقه ی بال بدات و بفریّت.

روبکهینه ههورهکانی ئاسمان و بلّیین (باران ببارینه)، یه ک دلّوییش ناباریت.

هاوار له پهلی درهخته کان بکهین (ببه بهمیوه)، نابیّت.

ئيمه ههرچهنده دهتوانين با بلنين (ببه)، به لام هيچ شيتيك ناست!

چونکه قسهی ئیمه لای خاك، ئاو، خور، ههوا، درهخت ناخوات.

چونکه خاوهنی ئهوان ئیمهنین.

چونکه ئیمه ئەوانمان نەھیناوەتە بوون.

به لی دره ختیک گری بن نیمه پاناگریت، چونکه نه و پهله ی له وییه نیمه به دره خته که و پهله ی له وییه نیمه به دره خته که و پاگیرمان نه کردوه، کاتیک توویک بوو نیمه نهبووین له ناو نه و خاکه تاریکه دا کردمان به و دره خته گه وره یه ، هه دروه که چنن چروکان و پهله کانی و پهگه کانی و تویکله که ی نیمه دروستمان نه کردوون. دره خته که به قسه مان ناکات، پهله کانیش...

ب وتنی (ببه) لهلایه نادهمییه وه، گیلاس له په لی دره خته کاندا کاله ک له بیستاندا، هه نگوین له شانه دا، دروست نابیت، ههروه ک چون هیلکه کان نابنه بالنده و بفرن. به لام نه گهر خودا بلیت (ببه) هه موو شتیک ده بیت.

تى لەبەرئەرەى سەربازىت ئەكردورە پىي ئازانىت، ھەمور سوپايەك فەرماندەيەكى ھەيە:

فهرمانده بلّیت (راوهسته)، ههموو سوپا پیّکرا رادهوهستیّت. فهرمانده بلیّت (راکه) ههمووی رادهکات.

فەرماندە بلننت (بەدەمدا بكەوه) ھەمووى دەكەويت.

فهرمانده بلّیت (وهره)ههمووی بهرهو لای دیّت.

لهبهرئهوهی ئه و فهرماندهیه، سهرانی سوپا ههمووی گوی بن ئه و دهگرن و فهرمان بهجی دینن. ئهگهر بهههمان سوپا من بلیّم راکسه کسه سلسه جیّسی خسوی نابزویّست. گسهر هساوار بکسهم (وهره)ههمووی پیده کهنیّت. چونکه من فهرمانده نیم و قسسهم ناپوات، تهنیا قسمی فهرماندهی راستیی لای شهوان حسابی بوده کریّت.

وەرە لەبەر رۆشنايى ئەم نموونەيە سەيرى گەردوون بكە.

دەبىيىنىن تەنىيا گوئ بۆ فەرمانى خودا رادەگىرىت چونكە سولتانى ئەم كۆشكە ئەرە، ھەمور شىتىك گويرايەلى فەرمانى ئەر جىبەجى دەكەن،

لەسسەر زەوى لىە ئاسمانسەكان ھەرچىي ھىھبيت ھى ئىهوھو بەروخسەتى ئەو دەجولتىنەوھ،

ئەو شتانەى بەرتنى ببەى ئىدە پوو نادەن بەفەرمانى ئەو دەستبەجى روودەدەن.

خودا دەفەرمويت (ببه!)، لەسەر پەلى درەختەكان ميوه دروست دەبيّت.

خودا دەفەرمويت (ببه!)، له باخچهكاندا گول دەرويت.

خودا دەفەرمويت (ببه!)، له شانهكاندا هەنگوین دروست دەبیت.

خودا دەفەرمويت (ببه!)، له هەورەكانەوە باران دەباريت.

به فهرمانی (ببه)ی خودا کۆرپهله له سکی دایکاندا دروست دهبیّت.

بەفەرمانى (ببه)ى خودا بەرگى تۆوەكان دەتەقىت.

به فهرمانی (ببه)ی خودا تۆوه تهقیوهکان چهکهره دهکهن. به فهرمانی (ببه)ی خودا ئه و چهکهرانه بهردو خوّلی سهر سهریان دهسمن و سهردیّننه دهرهوه.

به فهرمانی (ببه)ی خودا چهکهره سهر دهرهاتوهکان گهوره دهنن.

گەورەدەبن، گەورەدەبن، كەورەدەبن....

خودا فهرمان دهكات (ببه)، چهكهرهو نهمامهكان دهبنه درهخت.

درهخته که پهلی لی دهبینه وهو، له سهر پهله کان میوه دروست دهنیت.

میوهکه تام، بنن، رهنگ و شنوهی خنی وهردهگریت.

ههرچیهك بیّت مادهم خودا بلّی (ببه) دیّتهبوون. ئه و خاوهنی ههموو شتیّکه و یهروهردگاری ئیّمهشه.

خودای گهوره دهفهرمویّت: ((بی شك ههرچیهك له ئاسمان و زهویدا ههیه هی ئهون، ههموو ملکهچی ئهون، ئهو بهدیهیّنهری ئاسمان و زهوی و به دیهیّنهریّکی بی هاوتایه، کاتیّك مهیلی له شتیّك بیّت تهنها فهرماندگات (ببه) و دهبیّت،)) البقرة: ۱۱۱–۱۱۷.

خـودای گـهوره دهفهرمویّت: ((لـه ئاسمانـهکان و زهویـدا ههرکهسـیّك هـهبیّت هـی ئـهوهو هـهموویان ملکهچـن بـق ئـهو.)) الروم: ۲۱.

ههروهها خودای گهوره دهفهرمویّت:

((باش بزانن، ههرچییهك لهئاسمانهكان و زهویدا ههبیّت هیی (الله)یه.)) یونس: ۵۰.

بۆچى خودا بۆ بەديھێنانى ميوه درەختەكان دەئافرێنێت؟

چ پێویست دهکات، وانیه؟ پاش ئهوهی خودا ئارهزووی بهرههمهێنانی سێوی کرد چ پێویست بهدرهختی سێو دهکات؟ خو سێویش دهتوانرا وهکو باران له ههورهکانهوه داببارێته خوارهوه، یاخود وهکو شهونم لهپردا دروست ببێت.

بۆچى خودا بۆ بەرھەمھێنانى سێوێك درەختێك دەئافرێنێت؟ ئايا خودا مەجبورە بۆ بەرھەمھێنانى سێو درەختى سێو دروست ىكات؟

بروانه ئەمجارە ئىدى بەراستى پرسيارىكى توندت ئاراستە كردم بەلام دل لەدل نەدەى منىش وەلامى توندم بىيە.

وهك لاى تۆش ئاشكرايه پەروەردگار بۆ بەرھەمهينانى شىر نيازى بەمەپو بۆ بەرھەمهينانى ھەنگوين نيازىكى بەمىش ھەنگ نىيە، ھەرواش بۆ بەرھەمهينانى سىيو نيازى بەدرەختى سىيو نىيە.

ئەگەر خودا مەيلى لێبوايە سێوى بەبى درەخت، شىرى بەبى مەرو ھەنگوينيشى بەبى مێش ھەنگ بەرھەم دەھێنا.

دهکرا بهیانیان شوشه شیر به نامادهکراوی لهبه ردهم ده رگای ماله و هدا ببینینه و هانووه!

وه ئهگهر خودا بیویستایه دهکرا بارانی ههنگوین له ئاسمانه وه به سهتل بباریت ...

به لام خودا واناکات. به لکو هه رچیه ک به دیبه پنیت له ریگه ی کومه له هرکاریکه وه ییشکه شی نیمه ی ده کات.

سینو بهدهستی درهخت، شیر بهدهستی نیاژه لان و هونگوینیش له پیشکه شی مرزقه کانی ده کات.

باشه ئەمە بۆچى ؟

بۆچى خودا بەو شيوازە نايھيننيته بوون؟

هەموو شتێك هۆكارێكى هەيە ١

بیشك به دیهینانی هه مووشتیك به هنی کومه نه هن کاریکه وه له م دونیایه دا له لایه ن خوای به دیهینه ره وه ، هن کاریکی تایبه تی خنی هه یه .

ئیمه لهم دونیایه دا بی ناسینی خبودا، ده پوانینه ئه و سنعه تانه ی ئه و به دیهیناون، له و پوانگه یه وه تیده گهین به دیهینه رمان چون خودایه که.

ئەگەر خودا بەبى بوونى ھۆكارو بەراستەوخۆيى شىتەكانى لە نەبوونەوە بھىنايەتە بوون، ئەوكات ئىدە بەم راددەيەى ئىسىتا لەگەورەيى زاتى ئەو تىنەدەگەيشتىن.

بن وینه گهر بهدیهینانی سیو بهبی بوونی درهختی سیو بووایه، شهوا نهماندهزانی بهرهههمهاتنی شهو شهکرهسیوه لهپهلوپزی رهگی درهختهکهوه بهج ریگایهك دهبیت.

مىرۆۋ ھەرچەند ھەولبىدات لىه دارو تەختىه ميىزو كورسىيو شتگەلى سادەى بۆ دروست دەكريت، بەلام بروانه! پەروەردگار لەھەمان دارو تەختەرە (گيلاس و ھە رمى و شليك و......هتد) دينيته دەرەوه. نازانم تاکو ئیستا تاقیت کردوته و یان نا، پوژیک تاقی بکهرهوه، گازیک بگره له پهلی درهختیکی گیلاس و تامی بکه! بهس وریابه قوتی نه دهیت، نه ته ته تامیک ناکه یت وه کو تامی گیلاس، به لکر تامیکی تال له ده متدا هه ست پی ده که یت، به لی نه و پهلوپی تاله په قه گیلاس گهلیکی ناسکی به تامی لیدیته ده ره وه.

ئەگەر پەروەردگار لەو درەختە تالە ميوەى شيرينى ھەنگوين ئاساى نەھينايەت دەرەوە ئەم موعجيزە گەورەيەى ئەومان نىدەبىنى لەگسەورەيى ھونسەرى دەسستى پسەروەردگارمان نەدەگەيشتىن. ههروهها ههلی ستایش کردن و وتنی (ئهی بهدیهینهری مهزیم تنو هینده میهرهبانی لهداری پهق و تنهق میلوهی ناستك و بهلهزهت بو نیمه بهرههم دینینت)مان نهدهبوو.

بیریک له شیری ناژه لآن بکه ره وه، نه و شیره پاك و بیگه رده ی له زگی مانگاو مه پو بزنه وه له نیوان خوین و نه و گیایه ی دوای هه رس کردن ده بیته پاشه پوو ده ردیته ده ره وه هه نیوان ناوو کای وشکه وه هه نده قو نیت ...

ئەگەر خودا لەرنگاى ئاۋەلانەوە شىرى دروست نەكردايە، ئەم پرۆسە دەرئاساييەمان چاو پىنەدەكەوت، ئىستا پىت وانىيە بەرھەمھىنانى شىر بەم شىروەيە موعجىزەيەكى گەورەيە؟

خمه مت نمه بی پیت نالیم (بریک کا بهینم، هه ندیک گیما کوکه ره وه، له گه ل ناودا تیکه لیان بکه بزانه تامی حیقنه ؟)

ئەى دەربارەى ھەنگوين چى دەلێيت؟ خودا مێش ھەنگێكى ھەنگێكى مەنگێكى څەھرينى كىردووە بەھۆكارى دروستكردنى ھەنگوينێكى شيرينى بى وێنە كە شيفايە بۆ چەندىن نەخۆشى.

ئهگهر زانیاریت دهربهارهی ههنگوین نهبوایه، ههرگیز پیشبینی ئهوهت دهکرد ئهم بهخششه شیرینه له زیندهوهریکی ژهههراوی وهکو میش ههنگهوه دروست ببیت؟ بیگومانبه پیشبینیت نهدهکرد.

ههروهك چۆن پیشبینیت نهده کرد، گیلاس له دره ختی پهق و تهق برویت.

شیری سپی بهفرین له گوانی مانگاوه هه لبقولیّت، ههرواش پیّش بینیت نهده کرد هه نگوین به هزی میّش هه نگه وه به رهه م بیّت.

ئیستا با بیّینه لای بالنده کان، خودا دهیتوانی نهم بالنده جوان و قهشه نگانه له ناسماندا رابگریّت، به راسته وخوّیی و له نه بوون، به لام نه وکات که س هاتنه ده رهوه ی

بنچووه چوله که یه کی جوانی له ننو هیلکه یه کی بنگیانه وه نهده بینی، نه وکات نه مانده بینی به فه رمانی خودا چون هیلکه هه مه جوره کان ده گوریت بو په په سینلکه ی کلک بریقه دار، چوله که ی خنجیلانه، کورتری چاوتیژی جوانکیله، نه و په سینی و سول، تاوسی په پو په و په نگین و مریشکی کارگه ی هیلکه ی پر له پرؤتین و خواردنی به یانیان.

بیریّك لهههموو خواردنه کان بکهرهوه، چاویّك بخشیّنه بهگوله گهنمه کان، پهتاته کان، فاسوّلیا، تریّی ناو پهزه کان، کالّه ك و شوتی ناو بیّستانه کان، خودا برّ بهرههم هیّنانی ههموو نهوانه خاك و ناوو ههوای کردووه به هرّکار.

خاك و ئاوو هەوايەك كە خۆيان ناناسىن، ئىمەش ناناسىن و نازانن پىداويستىيەكانى گەدەى ئىمە چىن، كراونەت هۆكارى بەرھەمھاتنى ھەموو ئەو خۆراكانە.

ئیستا با ئیمه بین بروانینه دانه دانهی خاك و شاوو ههوا، پاشانیش جاریکی ترو جاریکی ترو بگره ههزاران جاری تر بکرلینهوه لهسهوزهو میوهکان، ههولبدهین بزانین (الله) چون بهدیهینهریکه. ئهگهر هاتنهبوونی شهو موعجیزانهمان نهبینیایه لهو هوکاره ساکارانهوه هیندهی ئیستا بهچاکی پهروهردگاری خومان نهدهناسی بهسیفهتی بیوینهی شهو ناشنا نهدهبووین.

باشتر که هۆکارهکان ههن

ئیستا گومان لهوهدا نییه پرسیاریکی ئاوا بهمیشکندا دید: ئهگهر هزکارهکان نهبوونایه، بهپیچهوانهوه سیوو ههموو خواردنهکانی دیکه لهپر بهاتنایه به بوون موعجیزهکه گهورهتر نهدهبوو؟

نەختر!

سـهرهتا هاتنـهبوونی سـێوێك لـهپڕو هـهر لـه خـێوه تـێى سهرسام دهكرد، لهتاوا چاوهكانت بهئهندازهی تایهی ئۆتۆمبیـل دهكرانهوه.

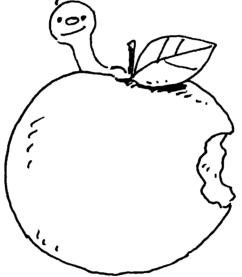
بن دووهم جار ههمان پووداوت دهبینی سهرت سوپدهما، به لام کهمتر له یه کهم جار.

بن جاری سنیهم زور کهمتر توشی واق ورمان دهبویت.

بۆ جارى چوارەم كەمترو كەمتر.....

بن جاری سهدههمین هاتنهبوونی سیّویّك بههیچ جوّریّك گرنگی نهدهبوو لهلات، ئهوكاته دهتگوت (ئهم شتانه وهها دهبن ئیدی، چوّن دهبیّت، دهبیّت ئیدی) نهتدهزانی خودا بهچ شیروهیه ک سیّو دیّنیّت بوون ههر لهبهرشهوهش تامهزروی فیّربوون و ناسینی ئهوت نهدهکرد.

لهبهرئهوه ههموو وهرزیکی بههار، ژیانهوهی درهخته وشك بووه کان و سهوزبوونهوه و گولکردن و پهیدابوونی سیوه لاسووره ی تام شیرین و گهوره لهسهر پهلهکانیان، بینینی ههموو ثهمانه و ههنگاو بهههنگاو شوین کهوتنیان وه لامیکی تیرو تهسهله و دووبارهبووهوه ی پرسیاری "خودا چون سیو دروست دهکات؟"ه.

باشتر که مزکارهکان مهن ،

له راستیدا هر کاره کان ههر لهبه رئه مه هه ن، بی شهوه ی مروّهٔ بیبینیّت و هه نگاو به هه نگاو له هونه ری یه زدانی مه زنی ورد بینته وه، چونکه هه موو ئه و کرداره جوانانه، پهیدابوونی میوه لسه دره خستی ره ق و وشسکه وه، هسه لقولانی شسیر لسه گوانی

مانگاکانیهوه، دروسیتبوونی هیهنگوین لیه مییش ههنگیه گچیکهکانهوه، ههوالدهری هونهری پهروهردگارن، باشیترین ناسینهری زاتی نهون .

پەيامبەرانى پادشا

ئاشـکرایه لات، کاتێـك پادشـا دهیـهوێت دیـاری بـێ کهسـێك بنێرێت دهیداته دهستی خزماتکارهکهی بهودا بـێی دهنێرێـت. چونکه لهگهل شان و شهوکهتی پاشادا ناگونجێـت خـودی خـێی دیارییهکهی بێ بهێنێت.

ده ڵێڹ سهردهمانی کێن پیاوێڬ ههبوو زوّر ههژارو بێدهرهتان بوو. روٚژێڬ لهدهرگای ماڵه کهی درا. کابرا دهرگاکهی کردهوه، کێ ببینێت! نهناسێڬ پـڕ دهسـتی بـوو لـه دیـاری جوٚراروجـوٚرو بهنرخ، ئهو ییاوێکی جوارشانهی جوانخاس بوو!

پیاوه ههژارهکه واقی ورما بوو، وتی:

قوربان، ئێوه كێن؟

نەناسەكە:

- من نیردراوی پادشام، به فهرمانی جهنابیان نهم دیاریانهم له خهزینهوه بق تق هیناوه، نهمانه وهربگرهو پیداویستی خوتی پی دهبرکه. کابرای ههژار ئهوهنده خوشحال بوو به پووداوه که خوی هاویشته به رپینی پیاوه که باوه شی پیداکردو دهستی کرد به ماچکردنی دهست و شان و قاچی. سوپاسی کرد، مهمنون بوو، به چهندین وشه ی بریقه دار به کابرادا هه لیدا.

نێردراوهکه:

- بەرپۆز! تۆ دەزانى چ كارى دەكەيت! من تەنها نىردراوىكم، ئەو كەسـەى دەبىـت سوپاسـى بكـەیت پادشـاى گەورەمانـه! سوپاس گوزارى پادشا به، بەئـەودا ھەلبـه، يادى خەزىنـەكانى ئەو بكه، رىزى لى بگرەو گويرايەلى ئەر بكه، رىزى لى بگرەو گويرايەلى فەرمانەكانى بكه، ئەم دىاريە بەنرخانەش تـەنها ئـەو دەتوانىـت پىنتى ببەخشىن.

پیاوه هه ژاره که که سینکی ژیسر بیوو، بهبیستنی تهمانیه بیداریووهوه، ههستایه سهریی وتی:

- ئافهرین بن تن! به راستی نیر دراو ئاوا ده بیت. من له خوشیاندا ئاگام له خوم نهما، تن منت وریاکرده وه، گهر وا نهبووایه به ته ماشاکردنیکی ساده ی دیاریه کان بنم ده رده که وت هیسی تنزین. نیر دراویکسی وه کو به ریزت بیگومان خاوه نی خه زینه یکی له و جوره نییه، ئه مانه هیی خه زینه ی یادشان.

بیّگومان من ریّز له توّش دهگرم و سوپاست دهکهم، وهلی کهسی سهرهکی سوپاسکراو پادشایه، لهمهودوا ههردهم یادی

خهزینه کانی ئه و ده که م وه سوپاسگوزاری و پیاهه لدانه کانم هه ر بق ئه و ده بینت.

شهوو پۆژ يادو زيكىرى ئىهو دەكىهم و پيداويسىتىيەكانم لىهو دەخوازم. لەمەودوا ھەر بەخشىشىتكى تىرم بىق بىننىت بەھىى پادشاى گەورەمانى دەزانم.

چونکه ئهم ولاته ههمووی، ئهم چیایانهو ئاسمان و زهوی و ئهوی که نیوانیاندایه هیی ئهو سولتانه بهخشندهیهیه.

پاشان ههمان نیردراو کومه لیک دیاری به نرخی تری له خه زینه و هرگرت و به ههمان شیوه ی هه داری پیشو و دای له ده رگای چه ندین هه داری دیکه و دیاریه کانی پیدان.

یه کی له هه ژاره کان وه کو هه ژاره که ی پیشو و زور سوپاسی نیردراوه که ی کرد و به وشه ی جوان ستایشی کرد.

نیردراوه که ش به هه مان شیوه ی پیاوی یه که م ته میشی بیندار کرده وه . پینی راگه یاند ته وانه دیاری خودی خوی نین، به لکو به فه رمانی پادشا له خه زینه بوی هیناوه . وه لی ته مه ژاره یان وه کو ته وی دی که سیکی ژیرو تیگه یشتوو نه بوو. وریا نه بووه وه ، وتی:

-تۆ باسى كام پادشا دەكەيت. من دەرگاكەم كردەوەو چاوم بە تۆ كەوت. ئەگەر ئەو پادشايەى باسى ليوه دەكەيت بوونى ھەبوايە خۆى دەھات و دياريەكەى بۆ دەھينام. من ئهم شته بهنرخانه له دهستی تۆی دهناسم، له تـق زیاتر کهسیّکی دیکه ناناسم و سوپاسی کهسی دیکهش ناکهم، من ئهگهر بروام بهوه نهبیّت که بهچاو دهیبینم، ئهی بروا بهچی بهینم، پادشاو ماشا نییه!

چیرۆکەکە کۆتایی هات. ئیستا بابزانین ئەو وانانەی لەم چیرۆکەوە فیربووین چین!

ئه و درهختانه ی له ریکه ی پهله کانینه و ه میه و میه همه چه شنمان پیده ده ن همر وه ك ئه و نیر دراوه ن که باسمانکرد. خودای کردگار له خه زینه ی بی کوتایی خویه و به خششی خویمان به ده ستی ئه واندا بر ده نیریت. مرز قه کانیش به شیکیان وه کو هه ژاری یه که من و به خشه ری راستی دیارییه کان ده ناسن و سویا سگوزاری خویان ییشکه شی ئه و ده که ن.

بهشه که ی تریش ده لاین: ((من پادشایه ک نابینم! من تهنیا دره خته کان دهبینم به چاو. ئه وه دره خته کانن میوه به رهه م دینن. ئه مه روداویکی سروشتییه)).

هـهروهکو پیـاوی نـاو چـیرزکهکه نیردراوهکـان دهناسـیت و بــروای تــهنیا بــهوان ههیــه، خـاوهنی راسـتهقینهی ئــهوان و بهخشـهری نیعمهتـهکان ناناسـیت و بــروای پیّـی نییـه، لهگـهان ئهوهی خودای ئیمه کـه خـاوهنی گهردوونهو گـهورهو سـولتانی

جیهانیانه، نیعمه ته هه مه جوّره کانی خوّیی له ریّگه ی هوّکاری جیاواز موه ده نیّریّت بوّ نیّمه.

یه و نیردراوی نیردراوی اسوپاسی پادشا بکه، به پادشادا هه نیردراوی چیر قکه که وتی: "سوپاسی پادشا بکه، به پادشادا هه نیده، یادی خه زینه کانی نه و بکه، باسی به خشنده یی نه و بکه، رینزی بگره و گویزایه نی بکه! هه ر نه و ده توانیت له م دیاریانه ت بق بنیریت" ده یانه و یتمان بنین: من ته نیا پهلی دره ختیکم، داریکی ناسایی، پهگه کانم چه قیوه ته ناو خاکی تاریکه وه، بیجگه له ناویکی قوراوی خوراکیکی دیکه م نییه!

نه ژیریم هه یه نه توانا، ئیسوه ش ناناسم ئیدی چون بزانم حه زتان له چییه یاخود گهده و زمانتان چی پی خوشه،

نازانم ميوه كانم چى سوديكتان پيده به خشيت.

تام چىيە، بۆن چىيە، رەنگ چىيە، شىرە چىيە، تويكل چىيە، ناوك چىيە، كرۆك چىيە، فىتامىن چىيە ھىچيان نازانم.

دروستکردنی ئەمانە لەلايەن منەوە كاریکی مەحاله، من تەنیا كراوم بەھۆكاریك.

ئیتر تهنها ئاگاتان لهمن بنت و بمپاریزن، باش رهفتارم لهگهل بکهن بهسه، بهلام پیویست نییه بین و سوپاسی من بكهن! ميوهكان وهك گێلاس، ههنار، سـێو، ، شـتانێك نـين من له توانامدا بێت دروستيان بكهم.

ئەوانە ھەموويان كۆمەلنىك دىيارى پەروەردگارەكەتانن كە بەدەسىتى مىن پىنتان دەدات. سىوپاس و ستايشى ئەو بكەن، بەخشىندەيى بى پايانى ئەو بەبىرتان بەينىنەوەو يادى ئەو بكەن. ھادگىز خوداكەتان لەبىرنەكەن كىە بىەم جىۆرە مىلوەى بەلەزەتتان يىدەبەخشىت.

وه کو کولاره که گهلیک جار به پهله کانمه وه ده گیرسیته وه و خوی هه لده واسیت، ئیوه ش خوتان به مندا هه لمه واسن....

خودای گهوره ده فهرمویّت: ((ئیّمه به هوّی نه و ناوه وه چهنده ها باخ و باخاتی خورماو په زمان به دیهیّناوه بوّتان (له و باخچانه دا) چهنده ها میوه هاتی جوّراو جوّری زوّرمان بوّ به دیهیّناون، له ههندیّکیان ده خوّن،)) المؤمنون: ۱۹.

هـهروهها خـودای گـهوره دهفـهرمویّت: ((دهبـا ئـادهمیزاد سهیری خواردنه کهی بکات و سهرنجی بدات و بیری لیّ بکاتهوه. بیّگومان ئیّمه ئاومان بیّ داباراندووه تـه خـواره وه ئـهویش چـیّن دابارینیّك. لـهوهودوا زهویمان بی لـهت لـهت کـرد بهچـه کهرهی ناسکی پووهك. ئینجا دانهویّلهمان تیّدا پواند. هـهروهها تـریّ و سهوزه، ههروهها زهیتون و دار خورمایش. باخچهی دهوردراو بهدارخورما یاخود باخی چپوپپ. جوّرهها میوه هاوپی لهگهان تسه و گژوگیایانه ی که خواکرده و مالات ده یخوات له له و هرگاکاندا.)) عبس: ۲۲-۲۲

ئەگەر خودا بەديھێنەرە، ئەي سروشت ج كارەيە؟

بق ويّنه لهناو فيلمه بهلكهنامهييهكاندا دهليّن:

"یه کنک له کرداره سه رسو پهننه ره کانی دایکه سروشت، ته کنیکی فرینی بالنده کانه له ناسماندا".

دایکه سروشت بال گهلیکی وههای بهبالندهکان داوه، ههر مهیرسن!

ئایا تەنھا بالەكانە؟ دایكە سروشت پەرپّكى ھێندە دەرئاساى نوساندوه بەبالەكانەوە كە ئەقل تێپەرى ناكات....

تەنھا پەرەكان؟ "دايكە سرووووشت..."

بق نموونه لهريكلامهكاندا:

" ئەم زەيتى زەيتونەى باسمان كرد موعجيزەى سروشتە، مەتا دەتوانن بخۆن!

ئەم موعجیزەیەی سروشت زۆر باشه بۆتان

بهتایبهت نُهم بهرههمهی نُیِّمه وهك هی کارگهکانی تـر نییـه، ههرزان و چهشنی باشه

ئەرەي لەسەر ئىمەبور وتمان...

زەيتى زەيتون موعجيزەي سروشت!"

بۆ نموونه لەوانەي زانستەكاندا:

زۆرباشے مندالے کان، ئے مرز باسے یے کیک لے رووداوہ سروشتییه کان ده که ین ته ویش بارینی بارانه.

دەڭئ بەركەرە پورداويكى سروشىتى دىكە ھەيە، ھەورە بروسكە....

ئاشكرايه! يهكهم جار ههوره بروسكهيه پاشان باران.

مرزة سهرى سوردهمينيت له كارى سروشت!

بق نموونه له زوریک له گوفاره زانستی میژوویی جوگرافیا و داهینانه کاندا:

یه کیک لیه سه رسیو پهینه کانی سروشیت، جالجالزکه هه لبه زیوه کانی، لیه ژمیاره ی شهم جاره مانیدا یه کیک له هه ره گرنگترین نهینییه کانی سروشتتان بی ده خه ینه روو!

کاتیک بابهته که تان خوینده وه، سه یری په سمه کانیش بکه ن! بق شهوه ی به چاوی خوتان کاری سه رسوپهینه ری سروشت ببینین شه وانه مان له ویدا داناوه.

میرووهکان، کهنغه رهکان، ... ههموو به دیها تووانی ده سستی سروشت ئیدی، چی هه یه له دهگمه نه کان، له دلرفینه کان...باش بخویننه و ه فیری نهینیه کانی سروشت بین!

بق ویّنه لهوته ی پروٚفیسوّره کاندا که رووزوو له ههواله کاندا ده رده کهون:

"بهگویرهی نهو یاسیا سروشتیانهی که ههن نهم روداوانه، کاتیّك دیّین بهدواداچوونی قوناغه کانی پهرهسهندنی بو ده کهین روبه روی ..."

بۆ وينه له بەشى ھەوالى گۆۋارەكاندا:

سەركردەي گەورەو بەريزمان لەوتە بەپيزەكەيدا وتى:

با قەدرى ئەو نىعمەتە زۆرو ھەمـە چەشـنانەى سروشـت پێـى بەخشىوين بزانين!

پێویسته سروشت بپارێزین.

سروشتمان خۆشىبويت، سوپاسى سروشىت بكەين، عەشىقى سروشت بمانسوتينيت.

سەيركەن دايكە سروشت چەند ئيمەى خۆشىدەويت! دايكە سروشت گيان! تۆ منت هيناوەتە بوون!

ئاى خوايه! دەبيت ئەم سروشتە چى بيت!

ههر بهراست سروشت چییه؟!

پنی ده لنن دایك، دهبنت زور پیربنت، پنتان وانییه ناوی بندین داپیره باشتر بنت؟ رات چیه بهرامبهر "داپیره سروشت؟" زانیاریه کت هه به، سروشت چییه ؟

سروشت چیپه؟

ههموو کهسیّك دهزانیّت، که وترا سروشت گهلیّك شتی زوّر بهبیرماندا دیّت، ئهوهنده زوّرن گهر ههموویان بـژمیّرین لـه ههزاران پهرتووکی وهك ئهمهدا جیّگایان نابیّتهوه.

ئاسمان، دەرياكان، دارستانەكان، تۆيكلى زەوى، دۆلەكان، گردەكان،چياكان، باخ و باخاتەكان...

بالندهكان، ميرووهكان، ئەسىپەكان، فىلەكان، بۆقەكان، ماسىيەكان... درهختـهکان، پهلـهکان، میوهکـان، تۆوهکـان، گولّـهکان، نهمامهکان...

هــهوره بروســکهو چــهخماخهکان، هــهورهکان، بــاران و بهفرهکان...

خاك، لم، بەردەكان، تاشەبەردەكان...

سروشت ههمور ئه و چوارچێوهيه دهگرێته وه دهوره ی ئێمه ی

وه لی له و نموونانه ی بریک پیش ئیستا باسمان کردن، به جوّریک باس له سروشت ده که ن که دهبیّت زیندوویه ک بیّت له دهره وه ی هه موو نه مانه وه .

"موعجیزه ی سرووشت"
"دایکه سرووشت"
"یاسا سروشتیهکان"
"سرووشت کردی "
"هونه ری سروشت"
"کاریگه ری سروشت"

ئهم دهسته واژانه ده لنیت باسی کهسیک دهکهن، ده لنیت کهسیک ههیه به ناوی سروشته وه، یان دایکه سروشت، یاخود ههر ناویکی دیکه، ده توانیت کارگه لی سه رسو پهینه رئه نجام بدات و یاسا ده ربکات.

له شويننيك مهله يهك ههيه، با بزانين له كويدايه؟

. .

گەر لىنت بېرسىم كىن ئەو نىگارەى كىنشاوە؟ پىيم دەلىيىت (فلان نىگاركىنش)، ئەو نووسراوە كىن نووسىيويەتى؟ بىن گومان نالىيىت (نووسراوەكە خۆى لە خۆيەوە نووسىرا)، بەپىچەوانەوە دەلىيىت (ئەو نووسىدرەى لەوى دانىشىتوە نووسىدراوەكەى نووسىيوە).

به لام هه ركيز ناتوانيت بليّيت:

دهزانم لهقسه کانم تیگه شتیت، وه لی له به رگرنگی بابه ته که نموونه یه کت بی دینمه وه .

با لیرهدا بنووسین (بالنده)، وینهی بالندهیه کیش دروست بکهین. دواتر پرسیاره کهمان ده کهین.

كى ئەمەي نووسى؟ كى ئەم وينەيەي كىشا؟

وه لام: نووسهر نووسى، وينهكيش وينهكهى كيشا.

ئەى باشە، ئەو چۆلەكە بچوكەى ھاتە لاى پەنجەرەكە تۆز<u>ن</u>ك بەر لەئنستا كارى كنيە؟

ئهگهر بلانسیین ههردهبینت نووسراوه که نووسهریک و نیگاره که ش نیگارکیشینکی ههبینت، نهوا چون دهکرینت نهو چوله که دلگیره ی دهرهوه خوی لهخویه و دروست بوبینت و خوی لهخویه و بغیریت ؟

دەبيت ئەرىش شوين دەستى كەسىپك بيت.

تۆ پەلەمەكە لە رەلامدانەرە!

وهره يارييهكي سيخورانه بكهين،

لهدهرهوه بالندهیه ههیه، به دوای خاوهنی شهو بالندهیه دا دهگهریّن. لهپیشدا وه ههموو لیّکوّلهرهوهیه ههموو برخونه کان ریزده که بن:

- ١- خۆى لەخۆيەرە دروست بوو.
 - ۲- به رێکهوت دروست بوو.
 - ٣- دايكه سروشت بهديهينا.
- ٤- يەكۆكە لەو زيندەوەرانەي خودا ھۆناونيەتە بوون.

بۆچونى دىكەت ھەيە؟ وابىزانم بێجگە لـەو چـوار بۆچـونە شتێكى تر لەئارادا نىيە.

کەوايە يەك يەك لێكيان دەدەينەوە، بەدوى راستەكەياندا دەگەرێين.

۱- خوّی له خوّیهوه دروست بوو

خيرا ئهم بۆچونه تيده په رينين! تق تاكو ئيستا شتيكت بينيوته تاكه بينيوه دروست بووبيت؟ ههرگيز بينيوته تاكه پيتيك له خويه وه له دهفته رهكه تدا بنووسريت؟

۲- به رێکهوت دروست بوو

ئەم بۆچونەش كەم تازۆر يەكسانە لەگەل ئەوەى پېشوو. (بەرىكەوت دروست بوو) واتىه لەكاتىكىدا قوتىوى بۆيلەكان، فلْچەكان، پەرەى وينەكىشان ھەموو پىكەوە بەئارامى لەسەر مىزىكن. (قەيناكات، نايشپرسم كى ئەوانەى لەوى دانا!) بايەك ھەلى كرد.

یه که مجار فلچه کان کاریان تیکرا به بایه که فلچه کانیش به ریخکه خویان له ته نیشت بویه کانه و بینییه و مایه که به رده وام بوو له هه لکردن سه رقابی قوتوی بویه کان به ریکه و به به قورسی کرانه و ماید نام کاره نزیکه ی ماید ن سالی خایاند.

له شهشهمین ملیون سالدا به ریکه وت فلچه کان تیکه لی بریه کان بوون. نهمه ش چهند ملیون سالیکی خایاند.

بەرىۆكەوت فلچەكان بەھەموو رەنگە جىاوازەكان رەنگ كىران، لىه خەوتەمىن ملىئى سالدا، ھەر بەرىۆكەوت! كەوتنە سەر پەرەسپىيەكە. بەلى پاش ئەم ساتە نزىكەى نىوملىئى سالا تىپەرى. بەرىۆكەوت فلچەكە وينەى بالندەيەكى دروسىتكرد، ئەمەيە بەرىۆكەوت! سەيرى ئەم رىۆكەوتە بكەن: وينەى تاوسىچكە!

حەزناكەم زیاتر دریژه ی پی بدهم، وهلی ناوه پروکی (بیردوزی پهرهسهندن) تەواو ئەمە دەگریتهوه، بهپینی قسمی لایهنگرانی بیردوزی پهرهسهندن ههموو زیندهوهران بهریکهوتیک – ههردانهیهکیان چهند ملیون سالیکی دهویت – هاتونهته بوون!

باوه رهینانی ئهستهمه وه لی چهندین که س باوه رهینان به بیردوزه که به سه رباوه رهینان به خودای تاقانه دا هه لا د برویرن.

شت گهلیّك كه نه وان پیّیان وایه به ریّکه و ماتوته بوون زوّر جیاوازه له ویّنه ی تاوسه که به په نارجوّره که یه وه تاوسی راسته قینه ی بالنده په و که ره کان و چه ندین ته کنیکی ده رئاسایی فرینیان، په په سیّلکه کان، هه لوّ به رزه فره کان… و هه موو زینده و هر دو ویان هیّناوه ته خروّش….

بیرمان نهچینت به پای ئه وان ئیمه ی مرزقیش به پیکه وت دروستبووین! ملیاره ها سال به رله ئیستاو به تیپه پیوونی کات له ناویکی کوبووه وه دا ئه میبیایه ک به رده وام زوربوو و که رت بوو (یان هه رشتیکی تری وه ک ئه میبیا) ده رئه نجام مرزقیکی لی دروست بوو. به مه پازیت ؟!

٣- دايكه سروشت بهديهينا

ئەگەر پێيان بوتىتايە نووسەرى ئەم پەرتوركە ھەم كوێرەو ھەم كەرە، زۆر سەرسام دەبويت، وانىيە؟

ئەي ئەگەر بيان وتايە كويرو كەرو بى ئەقلىشە؟

وەك ئەوەى ئەمانە بەس نەبىت، ئەگەر ژىانىكى پووەكىشىم ھەبىت، تەنانەت لە كاتى نووسىنى ئەم پەرتووكەدا مردووبم...

چى دەلىيىت؟

هه لبه ته برواکردن به هه ریه کیک له مانه و شه م برچونانه به ته واوی لات پروپوچ ده بن، هه زار جار له مه پروپوچ تر نه وه یه بلینین بالنده که ی خومان دایکه سروشت به دیهیناوه، چونکه بالنده که له ده نوکییه وه تاکو په په کانی کلکی زینده وه ری موعجیزه یین به نه ندازه ی هینانه وه یه کی پیته کان بی نووسینی په رتووکیکی له م جوّره کاریکی ناسان نییه.

وه لی نهم سروشته کویره، که په بی عهقل و ضام و مردووه. چونکه مادده بنه پهتیکانی سروشت خاك، ههواو ناون، ههستی بینین، بیستن و ژیرییان نییه و زیندهگییان تیدا نییه. که چی لهناو بالنده یه کدا ههموو نهمانه بونیان ههیه. که واته نهوه همانه یه بالنده کان داوه سروشت نییه.

دوای ئے م پونکردنه وانے با لے هے موو ئے و که سانه ی شوینکه و توری نه و بیردوزه ن بپرسین:

با بلیّین دایک سروشت بالنده کانی به دیهیناوه، نهی ماسیه کان، گولاله سوره کان، مهرجان و دوره کان چی؟

سروشت!

ئەى دەرياو زەرياو ئاوەخورەكان؟

سروشت!

دارستان، درهخته کان، میوه کان و گوله کان؟

سروشت!

ئاسك، كەرەكتوى، شتر، يلنگ و فيلەكان....

سروشت!

ههموو شت و کهسانی سهر رووی زهوی؟

سروشت!

ئەستىرەكانى ئاسمان، ھەسارە گەرۆكەكان، خۆر چى؟ سروشت! سروشت! سروشت!

بەرگەھەوا، ھەورەكان، باران، پەلكەز<u>ئ</u>رپىنەو بەفرەكان؟ سروشت!

باشه خن ئەوەشى پىنى دەلىن سروشىت، خىزى ھەرلەمانە پىك ھاتورە، که ده لَیْیت سروشت، ئهگهر مهبهستت کهسیکه بهدهر لههموو ئهمانه، دوسته کهم ئه وکاته نابیّت بلیّیت سروشت، دروست ئه وه یه بلیّیت خودا، به دیهینه ری به رزو بی هاوتا.

ئهگهر به بیانووی ئهوهی ناوی خودا نهبهیت سروشت دهکهیت بهویردی سهر زمانت، سروشت کردی، سروشت بهخشی، سروشت هه لی سوراند، سروشت رای گرت، سروشت گهورهی کرد، سروشت بچوکی کرد، سروشت رایکیشاو دووری خستهوه...

دەتوانىت خۆت بخەلەتىنىت بەلام ئىمە، ھەرگىز!

ئيستا ئايەتىك دەخويىنمەوە جوان گوى راگرە:

خودای گهوره ده فه رمویّت: ((ئاسمانه کانی دروستکردووه به بی کوّله که به چاوی خوّتان ده یانبینن، له زهویشدا کیّوه کانی دامه زراندووه که له نگه ری زهویان پاگرتووه (چه نده ها سودی تریان هه یه) نه وه کو ژیّرو ژوور بین و لار ببنه وه، چه نده ها زینده وه رو گیانله به ری تیّدا بلاو کردوّته وه، (هه وه ها ده فه رمویّت) له ئاسمانیشه وه ئاومان دابه زاند، جوّره ها پووه ک و گروگیای هاوجوتی به سوودو به که لک و جوان و پازاوه مان له زهویدا پوواند، ئا ئه مه یه دروستکراوانی خودا، وه رن نیشانم

بدهن ئەوانى تر جگە لەو زاتە چيان دروست كردووه، نەخير هيچيان دروست نەكردووه بەلكو ستەمكاران ھەمىشـ لە گومراييەكى ئاشكرادان.)) ئىمان: ۱۰–۱۱.

هەروەك بىنىت ناكرىت ئەو بالندە بچكۆلەيە خۆى لەخۆيەوە يان بەرىكەوت دروست ببىت، ھەر بەوجۆرەش سروشت توانىاى وەھا كارىكى نىيە، ماوەيەكە زۆر پرسىيارى ھەلبىۋاردنت شىيكار كردووە، ئەگەر سى ھەلبۋاردنى يەكەم ھەلەبوون وەلامى راست بەبى دوودلى ھەلبۋاردنى جوارەمە، بۆچونى چوارەم چى بوو؟!

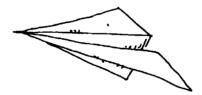
٤- يەكێكـه لـهو زيندەوەرانـهى خـودا هێناونێتـه بوون :

دهستبهجی نیشانه ی راستی لی بده! خودای گهوره ده فهرمویّت: ((ئایا سهرنجی بالنده یان نه داوه به سه ریانه و پیرل پیرل ده فین و بالیّان لیّکده ده ن به و بالندانه جگه له خودای میهره بان که س راگیریان ناکات، به راستی نه و زاته به هموو شتیّك بینایه هیچی لی ون نابیّت چاودیّری ههموو دروستکراوانی ده کات (فروّکه و که شتی ناسمانی و ... هند، ههر به و زاته به هرکاره کان له ناسمان هاتوچویان پیده کات و رایان ده گریّت.)) الملك: ۱۹.

ئايا سروشت دەتوانىت ھىلكەيەك ھەلبھىنىت؟

خهریکبوو بابهتی شهم بالندهیهم کوتسایی پیدههینا شهم پرسیارهم بهبیردا هات. دواتر ههولمدا وهلامی بدهمهوه.

به رای من باشتره نهمهش بخوینیتهوه:

به راست! کوره تق له کوی و ئه م فرق که یه له کوی! ده توانیت به حه وادا هه لی بده یت! به لام ناتوانی له کاغه ز فرق که یه ک ساز که یت! ساز که یت!

باشه گهر ئاماژه بن فرزکهیه کی راسته قینه بکه یت بلیّیت: (من دروستم کرد)، کی باوه پر ده کات؟

بنگومان هیچ کهسنک، چونکه تن کارنکی وه هات له دهست نایه ت. زانیاری و تواناو هنزی تن به س نییه بن دروستکردنی

فرۆكەيەك. لەكاتىكدا تەنھا چەند ولاتىك لە جىھاندا دەتوانن فرۆكە بەرھەم بھىنن، كى باوەر بەۋە دەكات تى بتوانىت فرۆكە ساز بكەيت.

چواردهورهکهت دههننیته پنکهنین، نهگهریش درنیژه بهم بابهته بندهیت و نهانی (بابه گیان گالتهم کرد!)و خوت بکنشیتهوه پاش ماوهیه پنیت ده لنین (با بتبهین بو لای پزیشك)، واههست ده کهن ژیریت له دهست داینت.

ئەرە خاوەنە راستيەكانى فرۆكەكە بالەولارە بوەستن، ئەوان ئەگەر گوييان ليبى پيت دەلين: ((تۆ سەيرى ئەر منداله بەقسەد لاقسيكم دەبيست خەريكسە خسۆى دەكسات بسەخارەنى فرۆكەكەمان. تۆ لەكوى و دروستكردنى فرۆكە لەكوى؟)).

تى بۆشىت بكرىت ھەر تەنھا لە كاغەز دەتوانىت فرۆكە دروست بكەيت. دروستكردنى فرۆكەى راستەقىنە لەلايەن تىۆرە كارىكى ئەستەمە، چونكە: بەئەندازەى پىيويست بۆ دروستكردنى فرۆكە زانيارى، توانا، پارەى تەواوت نىيە. باشترىن گومان بىق توانىاى تىق لە دروسىتكردنى ويندى فرۆكەيدىكى راسىتەقىنە تىناپەرىت، ئەويش —دەى دانى پىدا بنى — زۆرىش لە راسىتىەكە ناچىت.

قىەت وينىەى فرۆكەت كىشاوە؟ رۆرجار كورەكەم داوام لى دەكات وينەى فرۆكەى بىق دروسىت بكەم، بىقى دەكىشىم بەلام ئەوەندە ناشىرىن دەردەچىت كە نەخۆم بەدلامە نەكورەكەم. دەلىنت: ((ئەمە چ فرۆكەيەكە ئىدى؟)).

باشه کی دهتوانیت فروّکهی راسته قینه دروست بکات؟ دهولهته گهورهکان، دهولهته دهولهمهندهکان، ئهوانهی له رووی تهکنه لوّجیاوه زوّر پیشکه وتون، ئهوان دهتوانن سازی بکهن. ئهگهر ئهوان بلیّن:

((ئێمه ئهو فرێکهیهمان دروست کردووه)) لهبهرامبهردا کهس پێیان ناڵێت: ((بهراست ئێوه لهکوێ و دروستکردنی فرێکه لهکوێ!))

تواناو پارهو زانیاری سازکردنی فروّکهیان ههیه...

باشه ئهو ولاتانهی توانای دروستکردنی فرزکهیان ههیه دهتوانن بالندهیه کی پاستهقینه دروست بکهن؟ بن وینه کوتریک، نهورهسیک، بایهقوشیک، فلامینگزیهک، مراوییهک، قازیک، که له شیریک...

چى دەڭيىت؟ ناتوانن دروستى بكەن وانىيە؟

هـهموویان لـهدهوری یـهك كۆببنـهوه، زانیاریـان یهكبخـهن، تواناكانیـان یهكخـهن، هیّـزو پارهیـان یهكخـهن، هیّشـتا نـاتوانن بالندهیهكی راستهقینه دروست بكهن.

بگره بالني بالنده يه كيشيان بن دروست ناكري.

بگره پهرێکی بالی بالندهیهکی راستهقینهیان بو دروست ناکریت.

تاکه نهورهسیکی بچکولهیان بو دروست ناکری که خوی دهدات بهدهم ههواوهو دهفریّت.

چونکه پیشکهوتوترین جوّری فروّکه هینده ی نهوان بهجوانی ناتوانیت بفریّت، ساده ترین فروّکه کانیش ته نانه تا ناتوانن له هه کویّیه کویّیه کویّیه کویّیه بیانه وی بنیشنه وه یا خود له هه رکویّیه ک بیانه وی بفرین باسی شهوه ش ناکه م له کاتی فریندا ده نگیّکی زوّر به هیّن ده رده که ن و ژینگه پیس ده که ن، به ته ن سوته مه نی خه رج ده که ن.

جارجاریش کهوتنهخوارهوهیان دهبیستین...

ئاشكرايه كەسىنك نايەت ئاو بكات بەبالى يان قاچى بالندەكاندا تاكو بفرن...

دروستکهرانی فروّکه بالندهیان بن دروست ناکریّت. گهر نهوان بالندهیان بن دروست نهکریّت سروشتیّك که نابینیّت، نابیستیّت، ژیری نییه و خالییه له ژیان چلوّن دهتوانیّت بالنده دروست بکات؟

ئایا سروشت دهتوانیت لهنیو هیلکه یه کهوه بالندهیه استوانای له ناسماندا فرینی ههبیت و گهشت بکات ده ربهینیت.

رِیٚکهوت دهتوانیّت لـهناو هیّلکهیهکـهوه ههاێویـهك بههـهموو تهکنیکه دهراساکانی فرینهوه دهربهیّنیّت؟

کهنارییه که لهسه ر پووی زهویدا خوشترین شاوازی ههیه و بهسته ی جوراوجور ده چریت ده توانیت خوی له خویه و الهناو هیلکه یه کدا دروست ببیت ؟

نایا دایکه سروشت دهتوانیّت تاوس -په پهکانی جوانترین پهنگیان ههیه لهسهر پووی زهویدا- لهناو هیّلکهیه دا سازیکات؟

لهناخی هیلکه کانداو له قولایی تاریکیدا، ئایا دهگونجینت دهنوکی مراوی و دهنوکی له ق له ق جیاواز دهرچینت؟ قاچی نوك

تیـری هـه لاّوکان هـه رگیز لهگه لا قاچـی پـه رده داری مراویـه کان ناگوریّـت، ئایـا تیّکـه لا نـه بوونی ئـه وان لهگـه لا یه کتریـدا کـی به ریّوه ی ده بات، سروشت؟

تهنیا ئه و که سه ساویلکانه ی بروا به ساحیره کان ده که ن کهرویّشك له کلاوه کانیانه وه دیّننه ده ره وه ، بروا به وه ش ده که ن به چ ئه ندازه یه ك گونجاوییّت سیحربازیّك له کلاوه که یه و ه کهرویّشکیّك دروست بكات، هه ربه و راده یه ش ده گونجی بیّچوه چوّله که یه ك به ریّکه و ت یا خود له خوّیه وه له هیّلکه که یه وه بیّته ده ره و ه ، با هه لیّك بده ین به و که سانه ی بروای پی ده که ن.

ئەگەر بىنىمان رۆرىنىك فرۆكەيەك لەخۆيەوە يان لە ئەنجامى رىنىكەوتسەوە، لەشسوىنى فرىسدانى مەكىنسەو بزوىنسەرە لەكاركەوتووەكانىدا دروسىتبوو، ئەوكات دەبىت جارىكى تىر بەخۆماندا بچىنەوە!

وه لی دهبیّت ببینین که فرزکه که زیندووه، لهخزیه وه دهفریّت و دهنیشیّته وه، له کاتی فریندا گزرانی ده لیّت، خانه یه کی هه یه و چهندین هیّلکه ی تیّدایه که هه ریه که یان توانای خستنه وه فرزکه یه کی بچوکیان هه یه!

- نهخير گيانه كهم! ئەوەندەش ماف يېشىپل كردنى ئەوانه!

– كێشه نييه، باسندوقى ڕهشى فڕۆكەيەك كە سەدەھا ھەزار جار لەمێشكى كۆترێك ساكارتره خۆى لەخۆيەوە دروست ببێت، ئەمەش زۆرە!

با بزوینه ری فرقکه یه که ئیجگار له دلی په ره سیلکه یه که مهموو سالیك هه زاره ها كیلومه تر ریگا ده بریت ساكار تره ، له خویه و مینید ... له خویه و یا خود به ریکه و ت دروست بووبیت .

بالی فرزکهیه که نهگه ربه راوردی بکهین لهگه ل بالی بالندهیه کدا هیچی ته واو هیچ ده رده چینت، با خوی له خویه و دروست ببینت و لهگه ل یاساکانی سروشتدا ریبکه ویت و به ریکه و بیته بوون.

ئەو كاتە ئىمەش دەتوانىن بلايىن ((بەو پىيەى ئەم لەخۆپەوە دروست بوو بالندەكانىش دەتوانن دروست بېن)).

ئهگهریش ناتوانن دووپاتی بکهنهوهو نیشانمانی بدهن با بیدهنگ بن و بهری بهیانیان له کاتی سه لام کردن له خور، ئاوازو دهنگی بولبوله کانمان لی تیک نه دهن و بیزارمان نه کهن، چونکه:

خودای گهوره ده فهرمویت: ((... له هه موو ئه مانه دا به نگه گهلیک بی باوه رداران هه به)). الانبیاء: ۹۹.

